

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

11/2022

Thà rằng trời đất trở về hư vô, chứ tình thương Ta không thể nào không ấp ủ một linh hồn có lòng tin thác (NK 1777).

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯƠNG

LÁ THƯ LINH HƯƠNG THÁNG 11/2022

LM Ernest Nguyễn Văn Hương

Giáo hội công giáo dành tháng 11 để nhớ đến các linh hồn, những người đã qua đời, nhất là nhớ đến những người còn cần phải được thanh luyện trong luyện ngục. Sách Giáo lý của Hội thánh Công giáo viết: “Những người chết trong ân nghĩa Chúa, nhưng chưa được thanh luyện hoàn toàn, mặc dù chắc chắn được cứu độ đời đời, còn phải chịu thanh luyện sau khi chết, để đạt được sự thánh thiện cần thiết để vào hưởng phúc Thiên Đàng” (GLHTCG số 1030).

“Hội Thánh gọi việc thanh luyện cuối cùng của những người được chọn là luyện ngục. Điều này khác hẳn với hình phạt đời đời của kẻ bị chúc dữ: Hội Thánh công bố giáo lý về luyện ngục cách riêng trong các công đồng Flôrence (x. DS 1304) và Trentô (x. DS 1820; 1580). Dựa vào một số đoạn Kinh Thánh (x. 1Cr 3,15; 1Pr 1,7), Hội Thánh nói về lửa thanh luyện”.

“Đối với một số tội nhẹ, phải tin là trước phán xét chung có lửa thanh luyện. Chúa Giê-su xác nhận: nếu ai nói phạm đến Chúa Thánh Thần, người ấy sẽ chẳng được tha cả đời này lẫn đời sau (Mt 12, 31). Qua khẳng định này, chúng ta có thể hiểu là một số tội có thể được tha ở đời này, nhưng một số tội khác thì phải đợi tới đời sau” (x. T. Ghê-gô-ri-ô cả, đối thoại 4, 39)” (GLHTCG số 1031).

Như thế, qua lời dạy của Giáo hội, chúng ta thấy có nhiều người đã qua đời phải chịu cảnh thanh luyện trong luyện ngục. Những người này cần đến lời cầu nguyện của chúng ta, cần đến sự hy sinh hãm mình của chúng ta, cần đến sự giúp đỡ của chúng ta khi chúng ta đền bù những lỗi phép công bằng thay cho họ. Đây cũng là tình trạng của số đông người Công giáo đã qua đời. Đó là những người đã cố gắng theo Chúa nhưng cũng còn nhiều thiếu sót, cũng còn nhiều tật xấu, nhiều vết tích của tội...

Hội thánh luôn cầu nguyện cho họ vì tin rằng Thiên Chúa không đối xử với họ theo lẽ công bằng, nhưng sẽ đón nhận họ trong Lòng Thương xót của Chúa.

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT XXXII THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Càng lớn tuổi, chúng ta càng ý thức rằng cuộc sống này ngắn ngủi chừng nào và mỏng dòn như thế nào. Và mặc dù không muốn, càng ngày chúng ta càng nghĩ nhiều về sự chết.

Việc suy nghĩ về sự chết không nên khiến chúng ta bi quan sợ hãi, trái lại nó phải đem đến cho chúng ta những giá trị tích cực: nhờ nghĩ đến cái chết, chúng ta sẽ yêu quý sự sống hơn; nhờ nghĩ đến cái chết, chúng ta sẽ đón nhận từng ngày sống như một món quà; và khi đón nhận cuộc sống như một món quà của Chúa, chúng ta sẽ sống mà yêu thương Chúa nhiều hơn.

Chết chỉ là một bước đi qua. Tuy nhiên, nhiều người nghe nói thế mà không muốn tin như thế. Thực ra, có gì khó tin lắm đâu?

Cuộc đời vốn gồm nhiều bước đi qua:

- Khi chúng ta sinh ra là chúng ta đi qua từ cuộc sống trong bụng mẹ sang cuộc sống bên ngoài.

- Khi chúng ta đến trường là chúng ta đi qua từ cuộc sống ở gia đình nhỏ bé sang cuộc sống ở một cộng đồng rộng lớn hơn.

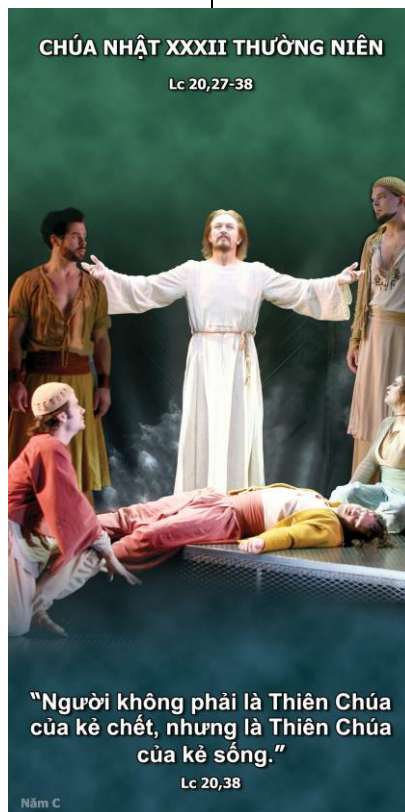
- Khi lập gia đình là chúng ta đi qua từ cuộc sống một mình sang cuộc sống lứa

đôi.

- Khi đến tuổi hưu dưỡng, chúng ta sẽ đi qua từ cuộc sống làm việc sang cuộc sống nghỉ ngơi.

Mỗi một bước đi qua đều dẫn đến một tình trạng vừa giống như chết nhưng đồng thời cũng là một cách sống mới.

Thì ngày chết cũng vậy: đó là một bước đi qua từ cuộc sống đời này sang cuộc sống đời sau.

Kinh nghiệm cận tử

Mấy năm gần đây, một số bác sĩ người Đức và Mỹ đã rất chú ý đến hiện tượng mà họ gọi là "kinh nghiệm cận tử" (near death experience): nhiều người vì một tai nạn hay một lý do nào đó đã ngất đi trong một thời gian khá dài. Về mặt thể lý, coi như họ đã chết. Nhưng sau đó họ sống lại. Các bác sĩ đã phỏng vấn 1370 người ấy. Trong những điều họ thuật lại, có những điểm mà ai cũng đồng ý, như sau:

- Cảm nghiệm thứ nhất của những người ấy là thấy mình rời khỏi thân xác của mình, đồng thời cảm thấy nhẹ nhàng dễ chịu sau khi rời khỏi thân xác.

- Cảm nghiệm thứ hai là thấy mình đi trong một đường hầm rất dài. Sau khi đi hết đường hầm thì tới một vùng ánh sáng và gặp một Đấng tỏa ra ánh sáng. Thứ ánh sáng này sáng hơn mọi thứ ánh sáng họ đã từng thấy ở trần gian nhưng không chói mắt mà lại rất dễ chịu, đến nỗi họ muốn được ở mãi trong ánh sáng đó và bên cạnh Đấng tỏa ánh sáng đó.

- Cảm nghiệm thứ ba là được Đấng sáng láng ấy cho thấy lại cuộc đời của họ, giống như xem một cuốn phim quay tất cả

những lời nói việc làm và suy nghĩ của họ từ hồi có trí khôn cho đến lúc chết. Lúc xem lại cuốn phim cuộc đời ấy, khi thấy một việc xấu thì tự nhiên lòng họ cảm thấy buồn và bứt rứt khó chịu, đồng thời đấng sáng láng ấy đánh giá cho họ biết đó là một việc làm không tốt. Ngược lại khi thấy một việc tốt thì họ cảm thấy vui, dễ chịu và hạnh phúc, đồng thời đấng sáng láng ấy khen thưởng. Những việc tốt là những việc đã làm vì lòng yêu thương, những việc xấu là những việc họ đã làm do động cơ không yêu thương.

- Được ở trong ánh sáng huyền diệu ấy và ở gần đấng sáng láng ấy, ai cũng cảm thấy vô cùng hạnh phúc nên muốn ở lại mãi, nhưng Đấng ấy bảo: "Bây giờ con chưa được ở lại, vì con còn nhiều việc bổn phận phải làm ở trần gian. Vậy con phải về". Và khi đó là lúc họ tỉnh lại.

- Tất cả những người sống lại ấy đều thay đổi cách sống: từ đó trở đi họ không sợ chết nữa; họ không coi trọng việc tìm kiếm danh lợi thú nữa mà chỉ lo chu toàn bổn phận và đối xử với mọi người bằng tình thương.

CHÚA NHẬT XXXIII THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Đoạn Tin Mừng (Lc 21, 5-19), CGS bàn đến những vấn đề "chung kết" của lịch sử là: sự sụp đổ của thành Giêrusalem, ngày tận thế, và ngày Đức Kitô quang lâm. Diễn từ này khó hiểu, một phần vì được viết theo văn thể Khải huyền, phần khác vì 3 biến cố trên được nhắc đến xen lẫn nhau khiến người đọc không biết rõ những câu nào nói đến biến cố nào.

- các câu 5-6: CGS tiên báo thành Giêrusalem sẽ bị tàn phá.

- câu 7: Người đọc liên tưởng tới ngày tận thế nên hỏi CGS khi nào thì tận thế và có dấu nào báo trước không.

- câu 8-11: CGS không muốn cho biết những dấu chỉ rõ ràng về ngày tận thế. Bởi đó trước tiên Ngài khuyên người ta chớ tin vào những dấu chỉ mà người này người nọ đưa ra cho rằng sắp tận thế. Kế đó Ngài dùng những hình ảnh Khải huyền khó hiểu để nói một cách úp úp mở mở rằng khi tận thế thì những gì xưa nay người ta cho là chắc chắn đều sẽ lung lay.

- các câu 12-19: CGS báo trước cho môn đệ mình biết rằng có một thời kỳ Giáo Hội sẽ bị bắt bớ. Rồi Ngài dạy họ phải sống thế nào trong thời kỳ đó: hãy coi

những khốn khó đó là dịp để ta làm chứng cho Chúa (câu 13); đừng sợ phải bào chữa thế nào, vì Ngài sẽ ban cho họ sự khôn ngoan mà kẻ thù không thể nào thắng được (c 14-15); đừng sợ khi bị bắt bớ và thù ghét, vì vẫn có Chúa quan phòng trong tất cả những hoàn cảnh éo le đó (c 16-18); phải kiên trì (câu 19).

Làm chứng trong gian khổ

CGS nói đến nhiều cảnh gian truân khổ sở như chiến tranh, bắt bớ, thiên tai, chia rẽ v.v. Nhưng cái đáng chú ý là CGS nói rằng "Đó sẽ là cơ hội để anh em làm chứng cho Thầy". Tại sao? Thưa vì: Trong lúc tối tăm người ta mới cần ánh sáng hơn - Trong thời buổi đầy dối gian, người ta mới cần sự thật hơn - Trong xã hội đầy hận thù, người ta mới cần tình thương hơn - Trong chiến tranh người ta mới cần đến hòa bình hơn.

Thời đại ngày nay là thời văn minh hưởng thụ, người ta chạy theo vật chất, người ta chỉ quan tâm đến đời này. Một bầu không khí thờ ơ với tôn giáo bao trùm khắp nơi. Có thể nói, đây là thời kỳ khủng hoảng đức tin. Nhưng chính trong thời kỳ này, từ tận thâm tâm, con người mới cần đức tin hơn. Vì thế đây là thời gian tốt

để tín hữu chúng ta làm chứng về đức tin của mình.

b. Trong bài TM, CGS cũng nói đến sự sụp đổ của thành Giêrusalem. Ngày nay cũng có nhiều sụp đổ: không chỉ là sụp đổ một ngôi nhà mà sụp đổ rất nhiều thứ. Chỉ có một điều bền vững không bao giờ sụp đổ thôi, đó là tình thương của Chúa. Vì vậy, đây cũng là cơ hội cho tín hữu chúng ta làm chứng về tình thương của Thiên Chúa.

Kiên trì: Cuối bài TM này, sau khi nói đến những gian truân thử thách, CGS khuyên chúng ta hãy kiên trì: "Có kiên trì, anh em mới giữ được mạng sống mình".

Kiên trì là gì? Thừa là dù gặp phải gian truân thử thách, ta không lùi bước, không nản lòng, không bỏ cuộc nhưng vẫn luôn giữ vững niềm tin và lý tưởng sống của mình.

Anne Frank là một cô bé Do thái bị bọn Đức quốc xã bắt giam trong trại tập trung. Nơi đó cô bé đã chứng kiến biết bao cảnh khổ, cô đã thấy rất nhiều người vì quá khổ mà trở thành mất nhân phẩm, mất lý tưởng, mất đức tin. Chính cô cũng khổ và nhiều lần hoang mang tự hỏi: có công lý thật không, có Thiên Chúa không? Nhưng sau những lúc giao động ấy, cô cương quyết giữ vững niềm tin của mình: cô tin

rằng dù biểu hiện bên ngoài của con người có gian ác thế nào đi nữa thì trong thâm tâm con người vẫn tốt; dù hiện tại có xấu xa đến đâu đi nữa nhưng cuối cùng sự thiện sẽ chiến thắng sự ác; dù hiện nay xem ra Thiên Chúa vắng mặt, nhưng chính Thiên Chúa là người có tiếng nói cuối cùng. Những suy nghĩ ấy được cô ghi lại trong một quyển nhật ký. Sau chiến tranh thế giới thứ 2, quyển "Nhật ký Anne Frank" đã được xuất bản, được dịch ra rất nhiều thứ tiếng, và nổi tiếng khắp thế giới.

Điều gì giúp người ta kiên trì? Trước hết đó là xác tín về lẽ phải của mình; thứ hai là gương can đảm chịu đựng của những người khác; và thứ ba, nhưng quan trọng nhất, là đức tin tôn giáo. Gandhi nói: "Người nào tin vào Thiên Chúa thì không bao giờ thất vọng, bởi vì người đó biết rằng cuối cùng thì sự thật sẽ chiến thắng".

CGS bảo các môn đệ "Anh em đừng sợ". "Đừng sợ" không có nghĩa là không có cảm giác sợ, mà là không để cho cảm giác ấy đè bẹp mình, nhưng mình phải làm chủ cảm giác ấy và chiến thắng nó. "Anh hùng không phải là người không biết sợ mà là người chiến thắng nỗi sợ" (Solzhenitsyn).

CHÚA NHẬT XXXIV THƯỜNG NIÊN, NĂM C

CHÚA GIÊSU LÀ VUA NHƯ THẾ NÀO?

a. Làm vua có thể có nhiều cách, không nhất thiết cứ phải có đất đai, lãnh thổ, có quân đội, triều đình... mới là vua. Người ta vẫn nói: "*vua dầu lửa*", "*vua xe hơi*", "*vua bóng đá*", v.v... mặc dù những ông vua này không có quân đội, không cai trị ai. Chúa Giêsu không những làm vua hiểu theo nghĩa bóng, mà đích thực Ngài là vua hiểu theo nghĩa đen, nghĩa chính thức của từ "*vua*".

Trước hết, Ngài là vua, vua của cả vũ trụ, của cả trần gian, của cả nhân loại, vì Ngài chính là Ngôi Lời, một trong Ba Ngôi Thiên Chúa đã tạo dựng nên muôn loài vạn vật trong vũ trụ. Thánh Kinh viết: "*Nhờ Ngài, vạn vật được tạo thành, và không có Ngài thì chẳng có gì được tạo thành*" (Ga 1, 3; x. 1, 10). Ngài là vua của thế giới, nên đến ngày chung cuộc, chính Ngài sẽ là người đến phán xét trần gian với tư cách một vị vua (Mt 25, 34).

Thế gian này có nhiều nước, mỗi nước có một ông vua. Nhưng Ngài là vua cả thế gian, cả vũ trụ, nên Ngài là Vua trên

hết các vua, là Vua của muôn vua.

b. Đức Kitô là vua. Nhưng Ngài khác với các vua khác ở chỗ: để cai trị, các vua khác dùng quyền lực, còn Ngài dùng tình thương. Thật vậy, Ngài yêu thương mọi người, mọi con dân của Ngài như người mục tử tốt lành yêu thương chăn dắt đoàn chiên, biết rõ từng con chiên một, và sẵn sàng hy sinh mạng sống mình vì lợi ích của chiên (x. Ga 10, 11-16). Ngài hành xử như thế vì Ngài là Thiên Chúa, mà "*Thiên Chúa là tình yêu*" (1Ga 4, 8). Trong thực tế, Ngài đã hy sinh chết trên thập giá một cách khổ nhục để cứu nhân loại, là con dân được Thiên Chúa trao cho Ngài quyền cai trị.

c. Chúa Giêsu không chỉ là vua vũ trụ, vua của cả trần gian, mà Ngài còn là vua của tâm hồn mỗi người. Vì yêu thương, vị vua ấy ngự ngay trong thâm cung tâm hồn của mỗi người để sẵn sàng thi ân giáng phúc, ban sức mạnh, thánh hóa, làm cho họ ngày càng tốt đẹp, mạnh mẽ và hạnh phúc hơn. Tuy nhiên, Ngài có làm được điều đó hay không

còn tùy thuộc vào sự tự do chấp nhận và sự tự nguyện cộng tác của chúng ta. Ngài sẽ không làm được gì cho chúng ta nếu chúng ta không muốn Ngài làm, hoặc nếu chúng ta hoàn toàn thụ động không cộng tác gì vào công việc mà Ngài muốn làm cho ta.

Để Ngài có thể hành động biến đổi con người nên tốt đẹp, mạnh mẽ, thánh thiện hơn, ta cần tôn Ngài làm vua tâm hồn mình, bằng cách:

– Trước tiên, phải thường xuyên ý thức về sự hiện diện của Ngài ở trong ta.

– Kế đến là ý thức rằng Ngài là tình thương, Ngài yêu thương ta hơn tất cả mọi thứ, và sẵn sàng làm tất cả những gì ta cần cho sự phát triển và hạnh phúc của ta.

– Đồng thời ý thức Ngài là sức mạnh toàn năng, có thể thực hiện tất cả những gì Ngài muốn nơi ta.

– Vì thế, ta nhường quyền làm chủ bản thân ta cho Ngài, để Ngài hoàn toàn làm chủ bản thân ta. Ta không còn hành động theo ý riêng ta nữa, mà hoàn toàn hành xử theo ý của Ngài.

– Vì Ngài yêu thương ta, sáng suốt và khôn ngoan hơn ta rất nhiều, lại có khả năng làm tất cả những gì Ngài muốn, nên ta hãy hoàn toàn phó thác vận mệnh của ta cho Ngài.

– Và cuối cùng là luôn luôn sống trong bình an, hạnh phúc của một người được Đức Kitô yêu thương và phù trợ. Hãy hưởng niềm hạnh phúc của một người được Vua của cả trần gian này yêu thương và quan tâm săn sóc. Hãy tin tưởng và luôn luôn an tâm rằng nhờ quyền năng của Ngài, tất cả những gì xảy đến cho ta đều hết sức có lợi, đều trở nên vô cùng tốt đẹp cho ta, cho dù hiện nay ta chưa hiểu rõ. "*Thiên Chúa khiến mọi sự tốt cuộc đều trở nên ích lợi cho những ai yêu mến Ngài*" (Rm 8, 28).

Nắm vững điều đó, ta sẽ thấy có Đức Kitô ngự trong tâm hồn mình là như có được một "*cây đèn thần*" trong tay, một "*bùa hộ mạng*" an toàn, một "*vị thần bảo trợ*" hữu hiệu, một "*người tình chung thủy*" luôn luôn ở với ta suốt cuộc đời. Lúc đó ta sẽ sung sướng cảm nghiệm được như thánh Phaolô: "*Tôi làm được tất cả mọi sự nhờ Đấng ban sức mạnh cho tôi*" (Pl 4, 13).

CHÚA NHẬT I MÙA VỌNG, NĂM A

Đức Giêsu cho biết Ngày Con Người quang lâm sắp đến. Nhưng Ngài đặc biệt lưu ý ba điều:

1/ Ngày ấy sẽ đến một cách không ai ngờ cũng như chuyện Hồng thủy thời Nôê: thiên hạ cứ mãi mê với những chuyện thế tục "Người ta ăn uống, dựng vợ gả chồng, mãi đến chính ngày ông Nôê vào tàu mà người ta cũng không ngờ".

2/ Trong Ngày ấy, số phận loài người sẽ phân thành hai hạng khác nhau: có người sẽ "được đem đi" (được tiếp nhận), nghĩa là được nhận vào hưởng tương lai hạnh phúc với Chúa, nhưng có người sẽ "bị bỏ lại", nghĩa là không được hưởng hạnh phúc ấy (Chú ý: một số bản Việt ngữ đã dịch ngược nghĩa là "bị đem đi" và "được để lại").

3/ Được tiếp nhận hay bị bỏ rơi là do người ta có chuẩn bị sẵn sàng hay không. Vì thế Đức Giêsu kết luận: "Vậy các con phải sẵn sàng".

Thánh Phaolô nói rằng Ngày tươi sáng đó rất gần rồi: "Giờ đây phần rỗi của chúng ta gần đến... Đêm sắp tàn, ngày gần đến". Và Ngài giải thích thế nào là tỉnh thức sẵn sàng:

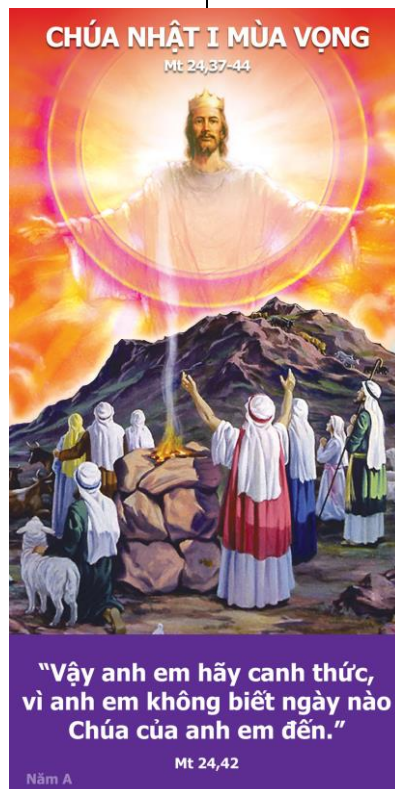
a/ Trước hết, tỉnh thức sẵn sàng là "từ bỏ những việc làm đen tối và cầm lấy vũ khí của sự sáng để chiến đấu". Nghĩa là phải tích cực chiến đấu để loại trừ sự dữ và cổ vũ cho sự thiện.

b/ Kế đó, tỉnh thức sẵn sàng là thay đổi cách sống: Hãy bỏ nếp sống cũ theo xác thịt, thể hiện trong việc ăn uống say sưa, chơi bời dâm dăng, tranh chấp ganh tị, lo lắng thỏa mãn những dục vọng xác thịt; thay vào đó bằng một cuộc sống mới theo gương Đức Giêsu Kitô.

"Đây là lúc chúng ta phải thức dậy"

Lời Thánh Phaolô trong bài đọc II làm cho chúng ta giật mình. Phải chăng chúng ta đang ngủ vùi?

Đúng vậy, dù mắt chúng ta vẫn mở nhưng thực sự

chúng ta đang ngủ trong bóng tối mịt mù:

- Chúng ta ngủ vì "những việc làm đen tối".

- Chúng ta ngủ vì cứ "chè chén say sưa, chơi bời dâm dăng".

- Chúng ta ngủ vì lòng đầy "tranh chấp đố kỵ".

- Chúng ta ngủ vì chỉ "lo lắng thỏa mãn những dục vọng xác thịt".

Nhưng Thánh Phaolô nhắc nhở rằng: "Đêm sắp tàn, ngày gần đến" và "Giờ đây, phần rồi chúng ta gần đến, hơn lúc chúng ta mới tin đạo", vậy "Đây là lúc chúng ta phải thức dậy".

- "Hãy đi đứng đàng hoàng như giữa ban ngày".

- Hãy "cầm lấy khí giới của sự sáng" để chiến đấu chống lại những sức mạnh của tối tăm tội lỗi.

- Hãy cởi bỏ con người cũ thiên về những dục vọng xác thịt để "mang lấy Đức Giêsu Kitô".

Hai người, hai số phận

"Hai người đàn ông đang ở ngoài đồng, một người được tiếp nhận, một người bị bỏ rơi. Hai người đàn bà đang xay bột, một người được tiếp nhận, một người bị bỏ rơi".

Đức Giêsu chỉ nói tình trạng như thế thôi chứ không nói rõ lý do tại sao. Tuy nhiên chúng ta có thể biết lý do qua câu chuyện Ngài kể về thời ông Nôê: Ông Nôê chính là người được tiếp nhận, nhờ ông đã tỉnh táo nghe được lời Chúa báo sắp có nạn Hồng thủy, và ông đã tích cực chuẩn bị đóng tàu. Còn mọi người khác là những kẻ bị bỏ rơi, vì họ chẳng để ý tới việc gì khác ngoài cuộc sống vật chất, "ăn uống, dựng vợ gả chồng". Những bận tâm đó đã chiếm hết tâm trí họ rồi, còn tâm trí đâu mà để ý đến lời Chúa. Giả như ông Nôê có kể lại cho họ nghe lời cảnh báo của Chúa thì họ cũng không tin và còn cho là chuyện viễn vông, không thiết thực như chuyện "ăn uống, dựng vợ gả chồng".

Trong cuộc sống của chúng ta, giữa những bề bộn lo lắng về vật chất, thế tục, Lời Chúa vẫn vang lên để nhắc chúng ta phải biết quan tâm đến nhiều việc khác thuộc phương diện tinh thần, phương diện siêu nhiên, phương diện đời đời... Ai tỉnh táo thì nghe được và sẽ "được tiếp nhận", kẻ nào mãi thờ ơ thì như "đàn gảy tai trâu" và sẽ "bị bỏ lại".

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 82

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. G. Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Vào dịp lễ Đức Mẹ Mân Côi năm nay, ngày 07 tháng 10 năm 2022, chương trình mục vụ của Giáo hội Chúa tại Việt Nam được ấn định cho ba năm sắp tới đã có ghi rõ ràng trong “*Thư Chung gửi Cộng đoàn Dân Chúa về Giáo hội Hiệp hành*” như sau: (1) Năm 2023: củng cố sự hiệp thông; (2) Năm 2024: Thúc đẩy sự tham gia đời sống Giáo hội; và (3) Năm 2025: Cùng nhau loan báo Tin Mừng. Theo đó, số 4 trong “*Thư Chung...*” không những chỉ ra các định hướng mục vụ Hội đồng Giám mục Việt Nam dành cho cộng đoàn Dân Chúa mà còn mạnh mẽ khẳng định tinh thần hiệp hành vẫn cần phải được tiếp tục phát huy trong đời sống các giáo hội địa phương.¹

Tinh thần hiệp hành như thế cũng sẽ tiếp tục phát triển từ kinh nghiệm dẫn thân phục vụ trong bối cảnh đại dịch *Covid-19* với những hình ảnh rất đẹp của tình người, mà không hề phân biệt sự khác biệt về tôn giáo, cũng chẳng phân biệt về quan điểm hay lập trường. Thật vậy, tinh thần hiệp hành đã góp phần giúp các bệnh nhân đẩy lùi dịch bệnh và nâng đỡ người dân bị ảnh hưởng do đại dịch. “Trong số đó, có những linh mục, tu sĩ và giáo dân can đảm nhiệt huyết dẫn thân trong các bệnh viện dã chiến và các khu cách ly để giúp bệnh nhân. Sự hy sinh, phục vụ của anh chị em trong lúc đại dịch là chứng từ mạnh mẽ về đức Bác ái Kitô giáo, để lại những ấn tượng tốt đẹp về Giáo hội Công giáo”.²

¹ X. HĐGMVN, *Thư Chung gửi Cộng đoàn Dân Chúa về Giáo hội Hiệp hành*, số 4.

² *Ibid.*, số 2.

Với niềm tin những điều tốt đẹp sẽ tiếp tục phát huy trong đời sống các giáo hội địa phương, tinh thần hiệp hành còn được kỳ vọng giúp vượt thắng “sự chai cứng tội lỗi của những tâm hồn muốn thay thế Thiên Chúa bằng ảo tưởng cho rằng tiền là một hình thái của quyền lực”.³ Bởi lẽ “*Corruptio optimi pessima* (Sự tham ô của những người tốt nhất là điều khốn nạn nhất)”.⁴ Do vậy, sống hiệp hành với mong ước như thế rất cần được nuôi dưỡng trong dung môi tuyệt vời của thời đại “lòng Chúa xót thương”.

Misericordiae vultus, số 19,15-19

Chính đó là sự ác bám rễ vào các hoạt động của cuộc sống thường ngày và lây lan, gây ra những tai tiếng trầm trọng trong cộng đồng. (APV 19,15) Tham nhũng là sự chai cứng tội lỗi của tâm hồn muốn thay thế Thiên Chúa bằng ảo tưởng cho rằng tiền là một hình thái của quyền lực. (APV 19,16) Đó là sản phẩm của bóng tối, do hoài nghi và gian trá nuôi dưỡng. (APV 19,17) *Corruptio optimi pessima* (Sự tham ô của những người tốt nhất là điều khốn nạn nhất), thánh Grê-gô-ri-ô Cả có lý để nói thế, đồng thời khẳng định rằng không ai có thể tự cho mình là miễn nhiễm loại cám dỗ này. (APV 19,18) Nếu muốn loại tham nhũng ra khỏi cuộc sống cá nhân và xã hội, chúng ta cần thận trọng, cảnh giác, trung tín, minh bạch, cùng với lòng can đảm dám tố cáo những hành vi sai trái. (APV 19,19)

Chút suy tư

Nếu tham nhũng là tên gọi của những vụ lợi bất chính, mà theo đó người tham nhũng luôn là những người có chức vụ, có quyền hạn... đã thực hiện hành vi bất chính để mưu lợi theo ý riêng; đã sử dụng chức vụ và quyền hạn mình có để ra tay hành động nhằm mục đích đoạt được những lợi ích vật chất hoặc phi vật chất một cách không chính đáng... thì đâu sẽ là nỗ lực cần có của người mang tinh thần hiệp hành muốn tiếp tục làm phát triển những giá trị bác ái Ki-tô giáo trong bầu khí “hiệp thông-tham gia-sứ vụ”? Vì thế, tiến trình “hiệp hành” hẳn phải có những đặc tính sau: củng cố sự hiệp thông đã có của cộng đoàn; thúc đẩy sự tham gia tích cực

---

³ APV 19,16.

⁴ APV 19,18.

mỗi ngày một hơn vào đời sống Giáo hội; và cùng nhau thực hiện tất cả những nỗ lực ấy trong các hoạt động xã hội với định hướng kiên vững trong công cuộc loan báo Tin Mừng.

Thật vậy, những cách nói trong xã hội như: tham ô tài sản, đưa hoặc nhận hối lộ, môi giới hối lộ để giải quyết công việc vì những vụ lợi theo ý mình... trong tư cách là công dân nói chung, thì cũng hoàn toàn có thể xảy ra cho các công dân Ki-tô hữu nói riêng. Nghĩa là, trong xã hội đang tràn lan các loại hình tham nhũng như thế thì cũng hoàn toàn có thể có "ít nhiều" – tuy hình thái có chút khác đi – trong các hoạt động tôn giáo hoặc các hoạt động mang sắc màu tôn giáo. Những khái niệm như lạm dụng chức vụ, quyền hạn... để chiếm đoạt tài sản, lợi dụng chức vụ, quyền hạn trong khi thi hành nhiệm vụ, công vụ vì vụ lợi, lạm quyền trong khi thi hành nhiệm vụ, công vụ vì vụ lợi... cũng không phải là không có trong các hoạt động nhân danh "bác ái".

Rồi nào là... lợi dụng chức vụ, quyền hạn gây ảnh hưởng đối với người khác để trục lợi, để giải quyết công việc, sử dụng trái phép tài sản công vì vụ lợi, những nhiều vì vụ lợi, không thực hiện, hoặc thực hiện không đúng hoặc không đầy đủ... vì vụ lợi mà bao che cho người này kẻ nọ. Vâng, chẳng vậy mà thánh Grê-gô-ri-ô Cả đã cho rằng "Sự tham ô của những người tốt nhất là điều khốn nạn nhất"⁵ Thậm chí, thánh nhân còn khẳng định rằng không ai có thể tự cho mình là miễn nhiễm đối với loại cám dỗ này. Vậy thì... liệu Ki-tô hữu chúng ta có đang nỗ lực góp phần loại trừ tham nhũng ra khỏi cuộc sống cá nhân và trong đời sống đạo... hay không.

Gợi ý thảo luận

1. "*Thư Chung gửi Cộng đoàn Dân Chúa về Giáo hội Hiệp hành*" của Hội đồng Giám mục Việt Nam có rất nhiều điểm chúng ta cần hết sức quan tâm, sẵn sàng đón nhận và kiên trì, khiêm tốn mà thực hiện. Vậy trong số các đề mục sau đây: (1) Cùng cố sự hiệp thông; (2) Thúc đẩy sự tham gia đời sống Giáo hội; và (3) Cùng nhau loan báo Tin Mừng, bạn đang quan tâm nhất đến đề mục nào? Tại sao?

⁵ APV 19,18.

2. Theo bạn, nếu muốn loại trừ tham nhũng ra khỏi cuộc sống xã hội... cũng như trong chính đời sống đạo, chúng ta cần phải làm những gì? Tại sao?

Áp dụng cụ thể

1. Nếu sự thận trọng, tinh thần cảnh giác, trung tín, minh bạch, cùng với lòng can đảm dám tố cáo những hành vi sai trái... là những tâm tình và hành động cần có để góp phần loại trừ tham nhũng ra khỏi cuộc sống..., thì đâu là những sở trường thuận lợi đang thuộc về bạn? Phải hành động như thế nào để thực sự "hiệp hành"? Chúng ta cần thực hiện thêm những gì để công cuộc loan báo Tin Mừng đem lại hiệu quả tích cực hơn?
2. Trong bầu khí "hiệp thông-tham gia-sứ vụ", bạn có đã có bao giờ tha thiết cầu nguyện, siêng năng gặp gỡ, lắng nghe, phân định và hành động để củng cố sự hiệp thông, để thúc đẩy sự tham gia vào đời sống Giáo hội, và nhất là để cùng nhau loan báo Tin Mừng? Cụ thể ra sao tại môi trường sinh sống hiện nay của bạn?

12-10-2022, GTHH

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 11/2022

CẦU CHO CÁC TRẺ EM ĐANG ĐAU KHỔ

Xin cho các trẻ em đang đau khổ, các trẻ em đường phố, nạn nhân của các cuộc chiến tranh, các trẻ em mồ côi, có thể đến trường và tìm thấy tình yêu trong một gia đình.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 11/2022 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ, Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h, Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ. 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 04/11/2022; **Chủ Tế: LM Giuse Nguyễn Mạnh Hùng**, Giáo xứ Thánh Phanxicô Xaviê, hạt SG – CQ.

- Ngày 11/11/2022; **Chủ Tế: LM Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, SOLT, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.

- Ngày 18/11/2022; **Chủ Tế: LM. Giuse Nguyễn Phát Tài**, Giáo xứ Tân Thông, Gp. Phú Cường.

- Ngày 25/11/2022; **Chủ Tế: LM Phêrô Nguyễn Thanh Nhiệm**, SVD.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA: Nhà Thờ Khiết Tâm** (28, đường Long Hưng, P.7 Q. Tân Bình) lúc 17g00, ngày 1/11/2022 (thứ ba ĐT). **Chủ tế: LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, Chánh xứ Gx Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.

- **HẠT GIA ĐỊNH: Nhà thờ Chính Lộ** (45/4N Điện Biên Phủ; P. 15; Q. Bình Thạnh) lúc 17g00, ngày 08/11/2022. **Chủ tế: LM. Phêrô Nguyễn Văn Hành**, Chánh xứ Gx Chính Lộ.

- **HẠT HÓC MÔN: Nhà Thờ Trung Mỹ Tây** (40/4, Trung Mỹ Tây, xã Trung Chánh, H. Hóc Môn) lúc 15g00, ngày 05/11/2022 (thứ bảy ĐT). **Chủ Tế: LM Đaminh Nguyễn Trung Kiên**, Chánh Xứ Gx Trung Mỹ Tây, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.

- **HẠT SÀI GÒN-CHỢ QUÁN:** Nhà Thờ Chợ Quán (120, Trần Bình Trọng, P.2, Q.5) lúc 15g00, ngày 30/11/2022. **Chủ Tế: LM. Gabriel Trịnh Công Chánh**, Chánh xứ Gx Chợ Quán, Linh hướng CĐ LCTX hạt SG-CQ.

- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà thờ Thánh Phaolô 3 (220/101, Lê Văn Sỹ, P.14, Q.3) lúc 17g 00, ngày 03/11/2022 (thứ năm ĐT), **Chủ Tế: LM. Michael Phạm Trường Trinh**, Chánh xứ Gx Phaolô 3, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú), lúc 15g00, ngày 01/11/2022 (thứ Ba đầu tháng). Chủ tế: **LM. Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT THỦ ĐỨC:** Nhà Thờ Thánh Nguyễn Duy Khang (32, đường 25, Kp 1, P. Linh Đông, Q. Thủ Đức) lúc 15g00, ngày 11/11/2022, **Chủ Tế: LM. Phêrô Lê Hoàng Chương**, Chánh xứ Gx Thánh Nguyễn Duy Khang, Linh hướng CĐ LCTX hạt Thủ Đức.

- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà Thờ Lạng Sơn (1075, Lê Đức Thọ, P.16, Q. Gò Vấp) lúc 15g30, ngày 03/11/2022, **Chủ Tế: LM. Vincent Nguyễn Đức Dũng**, Chánh xứ Lạng Sơn.

Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện Tôn sùng LCTX.

DANH SÁCH AN NHÂN THÁNG 09/2022

DANH SÁCH XIN BẰNG AN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN

HẠT XÓM MỚI:

1. Lh. Vincentê Đỗ Khắc Khoa, Giáo xứ Tử Đình.
2. Lh. Rôsa Nguyễn Thị Nhan, Giáo xứ Bắc Dũng.
3. Lh. Tôma Lê Minh Mẫn, Giáo xứ Bắc Dũng.
4. Lh. Gioan Boscô Trần Phong Chân, Gx Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp.
5. Lh. Maria Trần Thị Hải, Giáo xứ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp.
6. Lh. Giuse Trần Anh Tài & Phêrô Giuse Trần Tấn Phát, Giáo xứ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp.
7. Têrêsa Nguyễn Thị Tỉu, Giáo xứ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp.

HẠT THỦ ĐỨC:

1. Lh. Anna Maria Lê Thị Phượng, Giáo xứ Tam Hải.

GIÁO PHẬN BÙI CHU:

1. Maria Ngô Thị Lan, Giáo xứ Trung Thành, Hạt Quần Phương.

2. Lh. Đaminh Trịnh Văn Kha, Giáo xứ Trung Thành, Hạt Quần Phương.

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP QUỸ BÁC ÁI Đ. LCTX TGP SÀI GÒN

1. Đ. LCTX Giáo xứ Lam Sơn, Hạt Xóm Mới: 500.000đ.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành Đ. Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyên xin Thiên Chúa Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG (10.2022) (Xin xem hình ở trang bìa)

I. GIÁO HẠT LONG THÀNH & PHƯỚC LÝ HÀNH HƯƠNG KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT.

Chiều Thứ Sáu đầu tháng 07/10/2022, tháng mà Giáo Hội dành để kính Đức Mẹ Mân Côi, Cha Quản hạt, quý cha, và các hội viên của Hiệp hội Lòng Chúa Thương xót Hạt Long Thành và Hạt Phước lý đã hành hương đến với Lòng Chúa Thương xót tại trung tâm Hành Hương Lòng Chúa Thương xót - Giáo xứ Suối Cát. Không chỉ có đoàn hành hương của Hạt Long Thành và Phước Lý, nhưng còn có thêm nhiều đoàn hành hương các Giáo hạt khác trong Giáo phận, cũng như bà con giáo dân tại Giáo xứ Suối Cát đã cùng dâng những lời kinh, tham dự Thánh Lễ để tôn vinh Đức Mẹ, Mẹ của Kinh Mân Côi.

Buổi hành hương được khởi đầu với Giờ Kinh Lầu chuỗi Kính Lòng Chúa Thương xót trong tâm tình sốt mến của mọi người tham dự. Mọi tâm tình đạo đức của đoàn con đều hướng lên Đức Mẹ, Mẹ là nguồn mạch của Tràn chuỗi Mân Côi. Đỉnh cao của ngày hành hương là Thánh Lễ Kính Đức Mẹ Mân Côi, do Đức Cha Giuse Đình

Đức Đạo, Nguyên Giám mục Giáo phận, chủ tế. Cùng đồng tế trong Thánh Lễ có Cha Giuse Trần Phú Sơn, Đặc trách HH LCTX Giáo phận, Cha Quản hạt Long Thành, quý Cha Đặc trách LCTX của 2 Hạt Long Thành và Phước Lý và Quý Cha.

“Sống lòng thương xót Chúa đúng theo ý Giáo Hội” là ý tưởng chính yếu trong bài giảng của Đức Cha chủ tế khi ngài chia sẻ với cộng đoàn tham dự Thánh Lễ. Đức Cha đã kể để kết thúc bài giảng như sau: *Cha kể một câu chuyện về tình mẫu tử thiêng liêng mà những người Mẹ dành cho con cái, khi đứng trước cái chết nhưng người Mẹ vẫn quyết định giành lại sự sống cho con. Tình mẫu tử đó đã để lại bài học lớn cho mọi người noi theo.*

Bầu khí Thánh Lễ vẫn sốt sắng, trang nghiêm vì được góp nên bởi bao tâm hồn đạo đức, dành thời gian để thực hiện cuộc hành hương đến với Lòng Chúa Thương Xót, Đấng Tử Nạn và Phục Sinh, như lời Đức Cha chủ tế huấn dụ.

Kết thúc bài giảng, Đức Cha chủ tế cầu mong mọi người khi bước vào Tháng Mân Côi, sẽ siêng năng lần hạt Mân côi mỗi ngày.

Trước khi nhận lãnh phép lành cuối lễ từ Đức Cha chủ tế, Anh Trưởng HH LCTX Hạt Phước Lý đã thay mặt đoàn hành hương của Giáo hạt, cũng như bao người tham dự dâng lên Đức Cha Giuse nguyên Giám Mục Giáo Phận Xuân Lộc lời tri ân vì đã dâng Thánh Lễ và chia sẻ những ý suy niệm quý giá, là những hành trang thiêng liêng giúp các hội viên thực hành lòng thương xót của Chúa. Lời cảm ơn của vị đại diện cũng dâng lên Cha Đặc trách, Cha Quản hạt, quý Cha vì đã chăm lo để bao người có được ngày hành hương đạo đức này. Không chỉ đáp từ lại lời cảm ơn của vị đại diện, một lần nữa, trước khi mọi người ra về, Đức Cha Giuse nhắc lại điểm thực hành mà trong bài giảng ngài muốn các hội viên HH LCTX cần sống: *Bác ái và chia sẻ với những người khổ đau, siêng năng lần chuỗi Mân Côi, và học nơi Mẹ Maria lời thưa xin Vâng.*

Thánh lễ kết thúc, mọi người ra về trong hân hoan vì lòng đầy tràn hồng ân của lòng thương xót Chúa và hứa sẽ thực hành lòng thương xót của Chúa trong đời sống hằng ngày.,.

Bài viết: HHLTX Hạt Long Thành

Hình ảnh minh họa: Ban Truyền Thông Suối Cát

II. CHƯƠNG TRÌNH HÀNH HƯƠNG KÍNH LCTX THÁNG 11/2022.

Chương Trình Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót

Tại Gx. Suối Cát, Thứ Sáu, ngày 04/11/2022

HHLCTX Gp. Xuân Lộc Phụ Trách.

Mừng Bốn Mạng HHLCTX Giáo Phận Xuân Lộc

Chủ đề: GIA ĐÌNH - TÔNG ĐỒ LÒNG THƯƠNG XÓT

Mục đích:

- Ngày truyền thống cầu nguyện cho các hội viên và ân nhân còn sống hay đã qua đời.
- Khánh thành Nhà Sinh Hoạt của HHLCTX.

Chương trình tổng quát:

14g00' - 14g45': Đón tiếp

14g45' - 15g45': Giờ kinh kính LCTX

15g45' - 16g00': Giải lao

16g00' - 17g30': Thánh lễ (Đức Cha chủ sự)

- Kết thúc.

Lm. Giuse Trần Phú Sơn

Đặc trách HH. LCTX – Gp. XL

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@gmail.com hoặc longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

DIỄN ĐÀN

HỎI ĐÁP (*)

THƯ CHUNG 2022 CỦA HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM VỀ GIÁO HỘI HIỆP HÀNH

Fx ĐỖ CÔNG MINH

1- Hỏi: Đại hội XV của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam diễn ra khi nào? Tại đâu?

Đáp: Chúng tôi, các Giám mục thuộc 27 giáo phận, tham dự Đại hội lần thứ XV của Hội đồng Giám mục Việt Nam từ ngày 03 đến ngày 07 tháng 10 năm 2022 tại Tòa Tổng Giám mục Hà Nội.

2- Hỏi: Đầu Thư chung, Hội Đồng Giám Mục Việt Nam bày tỏ tâm tình thế nào trong bối cảnh hiện nay?

Đáp: Trước hết, chúng tôi tạ ơn Chúa vì Ngài luôn yêu thương và chúc phúc cho Giáo hội và Quê hương Việt Nam. Chúng tôi cũng chia sẻ những thao thức, thảo luận và đưa ra những định hướng mục vụ cho cộng đoàn Dân Chúa. Như chúng ta đã biết, gần ba năm qua, đại dịch COVID-19 đã gây ra thảm họa khắp nơi trên thế giới và tại Việt Nam. Mặc dù vậy, chính trong bối cảnh đại dịch mà chúng ta được chứng kiến những hình ảnh đẹp của tình người.

3- Hỏi: Đại dịch COVID-19 đã gây ra thảm họa khắp nơi, những hình ảnh đẹp nào được thể hiện qua cơn đại dịch?

Đáp: Không phân biệt tôn giáo và quan điểm lập trường, rất nhiều cá nhân cũng như tổ chức đã chung sức chung lòng cứu giúp các bệnh nhân, đẩy lùi dịch bệnh và nâng đỡ người dân bị ảnh hưởng do đại dịch. Trong số đó, có những linh mục, tu sĩ và giáo dân can đảm nhiệt huyết dẫn thân trong các bệnh viện dã chiến và các khu cách ly để giúp bệnh nhân. Sự hy sinh, phục vụ của anh chị em trong lúc đại dịch là chứng từ mạnh mẽ về đức Bác ái Kitô giáo, để lại những ấn tượng tốt đẹp về Giáo hội Công giáo.

4- Hỏi: Nội dung chủ yếu của Thư Chung năm 2022 là gì?

Đáp: Cùng với Giáo hội hoàn vũ, trong Thư Chung này, chúng tôi mời gọi anh chị em sống tinh thần hiệp hành. Nhân dịp kỷ niệm 50 năm thiết lập Thượng Hội đồng Giám mục thế giới, Đức Thánh Cha

Phanxicô đã khẳng định: “*Con đường hiệp hành này chính là con đường Thiên Chúa mong đợi nơi Giáo hội của thiên niên kỷ thứ ba*” (Trích dẫn từ ngày 17-10-2015). Hưởng ứng lời mời gọi của Đức Thánh Cha và theo hướng dẫn của Văn phòng trung ương Thượng Hội đồng, 27 giáo phận Việt Nam đã thực hiện tiến trình Thượng Hội đồng cấp giáo phận cách tích cực. Những buổi gặp gỡ để thỉnh ý Dân Chúa đã được tổ chức ở cấp giáo xứ, giáo hạt, dòng tu và giáo phận. Đông đảo tín hữu đã nhiệt tình tham gia tiến trình này.

5- Hỏi: Tiến trình Thượng Hội Đồng Giám Mục cấp Giáo phận cho thấy tình hình Giáo hội Việt Nam ra sao?

Đáp: Tiến trình Thượng Hội đồng cho chúng ta thấy một bức tranh toàn cảnh về đời sống của Giáo hội Công giáo tại Việt Nam, trong đó có những điều tốt và những điều chưa tốt. Tiến trình này được coi như một cuộc thao luyện thiêng liêng, nhằm thúc đẩy một cách thể hiện mới của Giáo hội tại Việt Nam. Sau khi đón nhận những bản tổng kết của các giáo phận, Văn phòng Thư ký Hội đồng Giám mục đã tổng hợp và gửi về Rôma, với mục đích góp phần soạn thảo Tài liệu làm việc của Thượng Hội đồng Giám mục thế giới lần thứ XVI.

6- Hỏi: Tinh thần của Thượng Hội Đồng Giám Mục về Hiệp Hành có còn tiếp tục?

Đáp: Dù giai đoạn Thượng Hội đồng cấp giáo phận đã kết thúc, tinh thần hiệp hành vẫn cần phải được tiếp tục và phát huy trong đời sống Giáo hội địa phương, vì thế chúng tôi đề ra chương trình mục vụ ba năm sắp tới như sau:

- **Năm 2023:** *Củng cố sự hiệp thông;*
- **Năm 2024:** *Thúc đẩy sự tham gia đời sống Giáo hội;*
- **Năm 2025:** *Cùng nhau loan báo Tin Mừng.*

7- Hỏi: Năm 2023 với chủ đề “Củng cố sự Hiệp thông”, cụ thể triển khai thế nào?

Đáp: Riêng năm 2023, với chủ đề “Củng cố sự hiệp thông”, chúng tôi đề nghị những thực hành cụ thể như sau:

a- Mỗi hiệp thông giữa các tín hữu được xây dựng trên nền tảng Lời Chúa.

b- Bí tích Thánh Thể là nguồn suối hiệp thông.

c- Sự hiệp thông trong Giáo hội không chỉ được thể hiện qua Phụng vụ, mà còn qua tình tương thân tương ái

d- Người tín hữu cần tiếp cận và sử dụng các phương tiện truyền thông.

8- Hỏi: Tại sao nói môi Hiệp Thông được xây dựng trên nền tảng Lời Chúa?

Đáp: Mỗi hiệp thông giữa các tín hữu được xây dựng trên nền tảng Lời Chúa. Cần cố gắng việc đọc Kinh Thánh đối với cá nhân, việc chia sẻ Lời Chúa trong gia đình hoặc trong nhóm nhỏ, để Lời Chúa thấm nhập cuộc sống. Đối với các linh mục, nhiệm vụ quan trọng nhất là loan báo Lời Chúa. Ước mong các vị chủ chăn quan tâm dành thời gian chuẩn bị bài giảng trong các cử hành Phụng vụ, mở các lớp học Thánh Kinh và giúp anh chị em tín hữu được nuôi dưỡng bằng Lời hằng sống.

9- Hỏi: Bí Tích Thánh Thể là nguồn suối Hiệp Thông, Tại sao vậy?

Đáp: Bí tích Thánh Thể là nguồn suối hiệp thông. Khi chúng ta rước Mình và Máu Chúa Kitô, chúng ta được hiệp thông với Chúa và được liên kết với nhau (x. 1Cr 10, 16-17). Vì thế, các tín hữu cần tham dự thánh lễ cách tích cực và sống động, nhờ đó ngày càng củng cố mối hiệp thông với Chúa và với nhau trong Chúa. Cũng cần giúp các tín hữu hiểu biết Phụng vụ, như Đức Thánh Cha Phanxicô mời gọi trong Tông Thư về đào tạo Phụng vụ cho Dân Chúa (Desiderio Desideravi), ban hành ngày 29-6-2022.

10- Hỏi: Sự Hiệp Thông trong Giáo hội được mở rộng như thế nào?

Đáp: Sự hiệp thông trong Giáo hội không chỉ được thể hiện qua Phụng vụ, mà còn qua tình tương thân tương ái, thành tâm lắng nghe nhau trong cộng đoàn, và qua những nghĩa cử bác ái giữa những người đồng đạo cũng như đối với anh chị em không cùng niềm tin. Ngày nay, với những thành tựu khoa học, cuộc sống vật chất được cải thiện rõ rệt, nhưng tình người lại có nguy cơ giảm sút.

11- Hỏi: Những đối tượng nào Giáo hội quan tâm hiện nay?

Đáp: Chúng ta cần quan tâm đến người cao tuổi, người mắc ngăn trở hôn phối hoặc gặp khó khăn trong hôn nhân, người khuyết tật, người nghèo khổ, dân tộc thiểu số, anh chị em xa quê và những nạn nhân thiên tai. Mỗi quan tâm này cần phải được thực hiện cách cụ thể và mang tính lâu dài, nhằm nâng đỡ những người bất hạnh. Đức bác ái là cốt lõi giáo huấn của Chúa Giêsu. Người dạy chúng ta: khi chúng ta giúp đỡ người nghèo khổ là giúp đỡ chính Chúa (x. Mt 25, 31-46).

12- Hỏi: Người tín hữu cần tiếp cận và sử dụng các phương tiện truyền thông hiện nay ra sao?

Đáp: Trong xã hội hôm nay, các phương tiện truyền thông rất đa dạng và ngày càng hiện đại. Người tín hữu cần tiếp cận và sử dụng các phương tiện truyền thông để hoà nhập với thế giới hiện đại, trau dồi kiến thức và học hỏi Lời Chúa. Tuy vậy, có không ít những hậu quả tiêu cực từ truyền thông, nên cũng cần thận trọng trong việc đón nhận và chuyển tải thông tin. Hiện nay, một số trang mạng mang danh Công giáo, nhưng lại đăng tải những nội dung thiếu kiểm chứng, đặt những tựa đề giật gân, với mục đích thu hút sự chú ý của độc giả. Những thông tin sai lạc này làm tổn hại nghiêm trọng hình ảnh của Giáo hội và gây hoang mang nơi người tín hữu.

13- Hỏi: Những người làm công tác truyền thông cần lưu ý những điều gì?

Đáp: Những người làm công tác truyền thông cần lưu ý đến lương tâm và đạo đức, theo nguyên tắc: loan báo Sự Thật trong Đức Ái. Truyền thông phải là phương tiện kết nối con người trong tình thân nghĩa, chứ không phải để gieo rắc hoang mang chia rẽ, thậm chí gây thù hận và đẩy người khác đến đường cùng.

14- Hỏi: Trong tinh thần Hiệp Hành, Hội Đồng Giám Mục mời gọi tín hữu không ngừng hoán cải, vì sao vậy?

Đáp: Hưởng ứng tinh thần hiệp hành của Thượng Hội đồng Giám mục thế giới, chúng ta được mời gọi không ngừng hoán cải. Hoán cải là điều kiện thiết yếu giúp chúng ta biết gạt bỏ, lắng nghe và

phân định cách phù hợp thánh ý Thiên Chúa. Chúng ta cầu nguyện cho các tín hữu trên toàn thế giới được thấm nhuần tinh thần hiệp hành, để cùng nhau sống Đức tin và xây dựng Nhiệm thể Chúa Kitô.

15- Hỏi: Đại hội lần này Hội Đồng Giám Mục gửi thông điệp gì đến các tín hữu Công giáo thế giới?

Đáp: Nhân dịp Đại hội lần thứ XV Hội đồng Giám mục Việt Nam, chúng tôi gửi lời chào Quý Đức Cha, Quý Cha, Quý Tu sĩ và anh chị em giáo dân Việt Nam đang sống ở các miền đất khác nhau trên thế giới. Cảm ơn anh chị em luôn yêu mến Giáo hội và Quê hương Việt Nam, và thể hiện tình yêu mến ấy bằng những nghĩa cử cụ thể. Nguyện xin Chúa chúc lành và nâng đỡ anh chị em trong đời sống hằng ngày.

16- Hỏi: Đại hội lần thứ XV có thay đổi về nhân sự của Hội Đồng Giám Mục không?

Đáp: Theo thông lệ, Đại hội là dịp bầu Ban Thường vụ và Chủ tịch các Ủy ban trực thuộc Hội đồng Giám mục Việt Nam. Xin anh chị em cầu nguyện cho chúng tôi được dồi dào ơn Chúa Thánh Thần, nhiệt tâm chu toàn bổn phận được trao phó, cùng với anh chị em loan báo Tin Mừng Đức Giêsu tại Quê hương thân yêu của chúng ta.

17- Hỏi: Bế Mạc Đại hội, các Đức Giám Mục gửi đến Cộng đồng dân Chúa mong ước gì?

Đáp: Đại hội lần thứ XV Hội đồng Giám mục Việt Nam bế mạc vào ngày 07 tháng 10 năm 2022, lễ Đức Mẹ Mân Côi. Chúng ta hãy nhờ Mẹ Maria để đến với Chúa. Ước gì mỗi chúng ta siêng năng lần hạt Mân Côi, suy niệm Lời Chúa và noi gương các nhân đức của Đức Mẹ. Xin Mẹ chuyển cầu cùng Chúa cho chúng ta được ơn thánh thiện, cho Quê hương được an bình và cho đồng bào được hạnh phúc.

(*) Để dễ dàng cho các cá nhân, đoàn thể, nhóm nhỏ tìm hiểu, học hỏi, trao đổi, thực hành, Thư Chung 2022 của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam được biên tập dưới dạng HỎI ĐÁP nhưng vẫn tôn trọng nguyên bản.

CHUYỆN THÁNG MƯỜI MỘT

Trầm Thiên Thu

Requiescat In Pace – Xin Cho Các Linh Hồn Nghi Yên!

Thánh TS Tôma Aquinô cho biết: *"Trong tất cả lời cầu nguyện, lời cầu nguyện xứng đáng nhất được Thiên Chúa chấp nhận là **lời cầu nguyện cho người đã qua đời**, bởi vì lời cầu nguyện đó hàm chứa tất cả đức ái, cả thể lý và tinh thần."* Cầu nguyện là sức mạnh của con người và là sự yếu đuối của Thiên Chúa – vì

Ngài không thể không đáp lại lời cầu của người tín thành. Lời cầu nguyện vô cùng kỳ diệu!

Lời cầu nguyện của người công chính dành cho người khác càng có giá trị gấp bội. Thánh Margaret Maria Alacoque: *"Một linh hồn công chính có thể xin được ơn tha thứ cho cả ngàn tội nhân"*. Cầu nguyện cho người khác cũng là cầu nguyện cho chính mình.

Cố NS Trầm Tử Thiêng viết ca khúc "Tưởng Niệm" năm 1972 – Mùa Hè Đỏ Lửa kinh hoàng ở Quảng Trị, để tưởng nhớ những người ngã xuống. Ông tâm sự: *"Ta nghiêng tai nghe lại cuộc đời, thì hãi hùng hoàng hôn chợt tới. Ta nghiêng vai soi lại tình người, thì bóng chiều chìm xuống đôi môi. Đang đam mê cho đời nở hoa, chợt bàng hoàng đến kỳ trăm trời. Đang nâng niu cuộc tình lộng lẫy, bỗng ngỡ ngàng hụt mất trên tay"*.

Vì thế, con người khắc khoải khôn nguôi: *"Ta khổ đau một đời, để chết trong tình cờ; ta tìm nhau một thời, để mất nhau vài giờ. Bàn tay làm sao giữ, một đời vừa đi qua? Bàn tay làm sao giữ, một thời yêu thiết tha?"* Cuối cùng, "trong cơn đau một vùng hương khói, kéo ta về, về cõi hư vô..."

Cái chết là nỗi buồn sâu thẳm nhất, to lớn nhất. Nhưng đời tin nhân vẫn tràn trề hy vọng. Tục lệ dòng Carthusian rất hay: Khi một đan sĩ qua đời, đan sĩ đó được chôn nơi huyết do mình **tự đào** lúc còn sống và **không** để báng tên. Điều đó không có nghĩa là đan sĩ chờ chết mà là tin tưởng vào sự sống đời đời. Thi hài đan sĩ được

chôn cất trong bộ áo dòng trắng, mặt che bằng tấm vải trắng, đặc biệt là **không có quan tài**. Thật ý nghĩa biết bao!

1. MỘT GIẢ THUYẾT THẬT

Có nhiều cách giả sử – hoặc ví dụ. Người ta chỉ giả sử điều tốt chứ chẳng ai ví dụ điều xui xẻo. Giả sử là dạng “nếu,” một kiểu ước mơ – dĩ nhiên có thể hoặc không thể hiện thực. Đặc biệt có cách giả sử rất thực tế, chắc chắn sẽ xảy ra bất cứ lúc nào: Chết. Chắc hẳn có người cho là xui xẻo, bởi như vậy là đại đột và ngu xuẩn. Thật ra không phải vậy, cách giả sử khôn ngoan đấy!

Khi đang vui sống, không ai muốn đề cập sự chết, thế nhưng chẳng ai thoát khỏi “lưỡi hái” của tử thần. Chắc chắn chết là điều thực tế, là vấn đề rất thật – thật hơn cả sự thật. Dù đó là “chuyện xui xẻo” thì cũng cứ bình tĩnh đặt vấn đề: *“Nếu chỉ còn một ngày để sống.”* Có bao giờ bạn nghĩ như vậy? Và tính thế nào?

Ai cũng biết một điều chắc chắn rằng lá xanh hay lá vàng vẫn có thể “rụng” bất kỳ lúc nào, dù gió to hay gió thoảng, thậm chí là không có gió; trái xanh hay trái chín thì người ta cũng có thể “hái” bất cứ lúc nào – sáng, trưa, chiều, tối, hoặc đêm khuya. Phản ứng thế nào và làm gì? Chết lúc nào tốt, lúc nào xấu? Giờ nào chết thì “hên” và lúc nào chết thì “xui”? Ai có thể cưỡng lại tử thần? Biết 9 giờ sáng hên mà không chết, lại chết vào 6 giờ tối? Tương tự, biết thời điểm nào đó “hên” và thuận tiện mà sao không sinh? Muốn có được không? Xui hay hên là do mình. Chẳng ai biết mình chết lúc nào và cách nào. Khi sắp chết mới biết mình... sắp chết. Có thể muộn mất rồi!

Mệnh đề “Nếu chỉ còn một ngày để sống” là một giả-thuyết-thực-tế, một cái “nếu” rất thật, thật đến nỗi điều đó có thể xảy ra bất kỳ lúc nào, thậm chí là ngay bây giờ – mặc dù ai đó mới vài tuổi, ngoài đôi mươi, tứ tuần, trung niên, thất tuần, bát tuần, hoặc xấp xỉ... trăm tuổi. Con người hoàn toàn có “điểm mù” về vấn đề này.

Tuy nhiên, cái “nếu” đó rất ý nghĩa và quan trọng – dù bạn là ai, ở cương vị nào, có hay không có niềm tin tôn giáo. Chuyện kể rằng một lần nọ, khi đang giờ chơi tại Khánh Lễ Viện, Thánh Don Bosco hỏi cậu Saviô: *“Nếu chỉ còn một giờ nữa con chết, con sẽ làm gì?”* Cậu đáp ngay: *“Con vẫn tiếp tục chơi.”*

Câu trả lời Thánh "nhĩ" Saviô thật tuyệt vời, vì **đó là thi hành Ý Chúa trong hiện tại**. Giờ nào việc nấy. Dù là việc đọc sách thiêng liêng hay đọc kinh, cầu nguyện, làm từ thiện,... nếu không "đúng lúc" thì cũng vô nghĩa. Điều đó cho thấy "nhiệm vụ hiện tại" rất quan trọng qua cách thể hiện đức tin. Dù là ai thì trước tiên vẫn phải là con người, không chỉ phải giữ luật sống của một người bình thường mà còn phải lưu ý rằng mình cũng sẽ chết, dù bệnh tật hay khỏe mạnh. Đó là một thực tế vừa minh nhiên vừa mặc nhiên, có sợ cũng chẳng thoát, vậy thì đừng sợ, cứ thản nhiên chờ đợi!

Người danh giá hay vô danh, người giàu hay nghèo, người lớn hay nhỏ, người giỏi hay dốt, người tài năng hay bình thường, người có tín ngưỡng hay vô thần, người xấu hay đẹp, người cao hay thấp, nam hay nữ,... cuối cùng ai cũng hoàn toàn giống nhau: *"Tay trắng vẫn hoàn trắng tay."* Nhắm mắt xuôi tay là... "chấm hết" đời này! Ai cũng biết vậy, thế mà người ta vẫn cứ tranh giành nhau, chi li từng chút. Quả thật, "cái tôi" rất lớn, như Pascal xác định: *"Cái TÔI là đáng ghét."* Nhưng mấy ai dám ghét mình? Chúa Giêsu nói "từ bỏ mình" theo nghĩa đen chứ chẳng cần bóng gió chi cả. (x. Mt 10:37-39; Lc 14:26-27) Khó lắm, thế nên phải cố gắng "tập chết" mỗi ngày.

Hơi thở cũng như sợi dây có hai đầu. Và ai cũng một lần trút hơi thở cuối cùng, giã biệt trần gian để hóa thành cát bụi. Giống nhau cái chết, nhưng hình thức khác nhau theo "thói đời". Người giàu chết, tiền của và vàng bạc không thể cứu họ. Nhưng người giàu chết trên đồng vàng, họ chết "sướng" chứ không chết "khổ" như người nghèo, quan tài là loại mắc tiền nhất, đám tang thật lớn, những vòng hoa tươi đủ sắc màu, không đủ chỗ đặt vòng hoa, cờ giăng rợp trời, cáo phó khắp nơi, người vào kẻ ra nườm nượp, khách toàn những "ông kia, bà nọ," khói nghi ngút tỏa ra từ những nén nhang thơm loại mắc tiền, khoản phúng điếu tính hàng trăm triệu, kèn trống rộn ràng, thậm chí còn có cả chương trình ca múa nhạc cho thiên hạ thưởng thức; nếu người giàu là người có đạo thì gia đình tổ chức lễ đồng tế, tiệc tùng linh đình, không ai khóc, ai cũng hớn hờ bắt tay nhau,...

Người giàu chết vừa "sướng" vừa "công khai." Ngược lại, người nghèo chết âm thầm, chết trong đau khổ, chết vì không có tiền

chạy chữa, chết hèn hạ, chết tủi nhục, chết đau đớn, chết thâm thẳm, chẳng ai thèm chú ý, không ai phúng điếu, vắng hơn Chùa Bà Đanh, bát nhang lạnh tanh, quan tài như chiếc thùng gỗ, thật đúng là đám ma!

Người giàu được nhiều người tới phúng viếng, nghĩa là được nhiều người cầu nguyện cho, họ còn có nhiều tiền để xin lễ – tiền riêng và tiền phúng điếu. Còn người nghèo không ai phúng viếng thì có ai thương mà cầu nguyện? Lấy tiền đâu mà xin lễ? Nếu xét theo “tâm nhìn” của phàm nhân, chắc chắn người giàu vào Thiên Đàng mau hơn người nghèo. Nhưng thật hạnh phúc và an ủi, vì Thiên Chúa không xét theo kiểu của loài người mà chỉ xét theo “công” và “tội”. Trong dụ ngôn “Người Giàu và Ladarô Nghèo Khổ”, Tổ phụ Ápraham nói với người giàu: *"Con ơi, hãy nhớ lại: suốt đời con, con **đã nhận phần phước** của con rồi; còn Ladarô **suốt một đời chịu toàn những bất hạnh**. Bây giờ, Ladarô được an ủi nơi đây, còn con thì phải chịu khổ. Hơn nữa, giữa chúng ta đây và các con đã có một vực thẳm lớn, đến nỗi bên này muốn qua bên các con cũng không được, mà bên đó có qua bên chúng ta đây cũng không được"* (Lc 16:25-26).

Thiên Chúa là Đấng chí thánh, chí minh, chí công, chắc chắn Ngài sẽ đòi công lý cho người nghèo!

2. CHỈ MỘT CHUYỂN ĐỜI

Đời phàm nhân là chuyển lữ hành miệt mài. Chuyển đời có thể dài hoặc ngắn, nhưng ai cũng có hai điểm: Sinh và Tử – khởi hành từ lúc sinh ra và kết thúc vào lúc giã biệt trần thế. Sinh ra thì không đáng lo, nhưng chết rất đáng lo. Chết là chuyển định mệnh, không ai tránh khỏi!

Thánh Phaolô đã xác định: *"Phận con người là phải chết một lần, rồi sau đó chịu phán xét"* (Dt 9:27). Tiền bạc, danh vọng, sự nghiệp,... mọi thứ đều không thể đem theo. Của thế gian trả lại thế gian, chỉ có một thứ duy nhất có thể đem theo: Nhân Đức. Có truyện ngụ ngôn “Hành Trang Cuộc Đời” thế này...

Một người hấp hối thấy Chúa vừa ưu ái trao cho chiếc vali vừa nói: *"Đến giờ con ra đi rồi!"* Người này ngạc nhiên: *"Bây giờ sao*

Chúa? Sớm quá, con còn nhiều việc chưa làm!". Cuộc đối thoại tiếp tục:

- Rất tiếc vì tới giờ con phải ra đi thôi!
- Có gì trong vali vậy, thưa Chúa?
- Hành trang của con đó.
- Sở hữu của con, y phục, tiền bạc, phải không Ngài?
- Các vật đó không phải của con, chúng thuộc về trái đất!
- Vậy có phải ký ức của con?
- Không phải của con, của thời gian!
- Phải chăng tài năng của con?
- Không phải của con, của hoàn cảnh!
- Có phải bạn bè hay gia đình con?
- Rất tiếc cũng không phải của con, đó chỉ là tiến trình cuộc đời.
- Phải chăng vợ và con của con?
- Không phải của con, mà là tâm tư con!
- Có phải là thân xác của con?
- Cũng không phải của con, nó là cát bụi!
- Phải chăng tâm linh con?
- Không, đó là của Ta!

Người chết nhận chiếc vali Chúa trao và hồi hộp mở ra xem. Bên trong KHÔNG CÓ GÌ CẢ. Hoàn toàn trống rỗng! Trong nỗi bàng hoàng, người này nói: *"Không có cái gì là của con cả!"* Chúa nói: *"Đúng thế, tất cả THỜI GIAN CON SỐNG mới thực sự là của riêng con"*.

Hằng ngày, lúc nào cũng có người chết. Điều đó nhắc nhở chúng ta phải luôn nghĩ tới sự chết của mình, không chỉ nghĩ dịp Mùa Chay, tháng Cầu Hồn, hoặc một dịp đặc biệt nào đó. Cái chết có thể xảy đến với bất cứ ai vào bất cứ giây phút nào, đừng tưởng mình còn trẻ hoặc khỏe mạnh mà khinh suất. Mỗi người chỉ có một chuyến đời mà thôi, có điều quan trọng chắc chắn: KHÔNG CÓ KIẾP LUÂN HỒI. Đừng ảo vọng, chớ hoang tưởng!

Cuộc đời có nhiều chuyến xe, đặc biệt nhất là Xe Tang. Tuy nhiên, mỗi người chỉ có một chuyến đời duy nhất, không thể rút kinh nghiệm cho chuyến khác. Vấn đề không phải là hành trình dài hay ngắn, đi trên đường đất bụi mù hay đường nhựa trơn láng, đường hẹp hay đường rộng. Vấn đề quan trọng là “chuyên chở” những thứ gì trong chuyến đời của chúng ta.

Có mở thì có đóng. Cuộc sống có nhiều “cái cuối”. Cuối giờ. Cuối ngày. Cuối tháng. Cuối năm. Đặc biệt nhất là cuối đời. Định luật muôn thuở và bất biến. Thời gian không nhanh, không chậm, muôn thuở vẫn vậy. Cảm giác nhanh hay chậm là do cảm giác của con người tùy thuộc cảm xúc vui hay buồn. Người ta vui thì thấy thời gian trôi qua mau, người ta buồn thì thấy thời gian trôi qua chậm. Người trẻ thấy thời gian “dài” với sắc màu tươi sáng, người già thấy thời gian “ngắn” với sắc màu u ám. Chuyện đời rất ư bình thường!

Cuộc đời hay cuộc sống, được gọi là “dòng đời” vì nó cũng trôi đi như dòng sông. Sông hoặc biển đều có sóng. Cuộc sống cũng có một loại sóng đặc trưng là “sóng đời”. Sóng cứ vỗ miên man, trăm năm dài mà ngắn. Đời người qua nhanh tựa bóng câu qua song cửa sổ. Nguyễn Gia Thiều diễn tả: *“Đời người như bóng câu thoáng bên mành mấy nổi”* (Cung Oán Ngâm Khúc). Đó là sự thật minh nhiên, như Thánh Vịnh gia nhận định: *“Kiếp phù sinh, tháng ngày vẫn vỏi, Tươi thắm như cỏ nội hoa đồng, Một cơn gió thoảng là xong, Chốn xưa mình ở cũng không biết mình”* (Tv 103:15-16).

Kiếp người nào nề quá! Nhưng đó là sự thật mặc nhiên và minh nhiên. Không thể làm gì, không còn cách khác. Xem chừng đành thúc thủ, nhưng người ta vẫn có thể “quản lý” những “vật dụng” trong “chuyến đời” của mình. Chẳng còn cách nào khác hơn là “sống tốt.” Có nhiều cách sống tốt, nhưng có thể tạm tóm lược qua mấy điểm chính: Nghiêm túc, tử tế, nhân bản, yêu thương, hòa nhã, và luôn sống tích cực trong mọi hoàn cảnh. Chỉ những ai biết yêu thương mới xứng đáng nhận danh hiệu con người.

Tâm sự về chuyến đời, Thánh Faustina cho biết: *“Tôi luôn hiện diện trước mặt Thiên Chúa trong linh hồn tôi, và tôi kết hiệp mật thiết với Ngài. Tôi làm việc với Ngài, tôi giải trí với Ngài, tôi chịu đau khổ với Ngài, tôi vui mừng với Ngài; tôi sống trong Ngài và Ngài sống trong tôi. TÔI KHÔNG BAO GIỜ CÔ ĐƠN, vì Ngài luôn*

đồng hành với tôi” (Nhật Ký, số 318). Ước gì chúng ta cũng cảm nghiệm như vậy!

3. HÀNH LÝ YÊU THƯƠNG

Tháng Cầu Hồn nhắc người sống nhớ tới người đã khuất, tức là nhắc về tình yêu thương đối với cả người đã chết và người còn sống với chúng ta. Nhìn thấy nhau hằng ngày mà không thương nhau thì chẳng mong gì khi đã khuất bóng tịch liêu!

Người ta có câu: *"Lúc sống thì chẳng cho ăn, đến khi đã chết làm văn tế ruồi"*. Sống thì coi nhau như kẻ thù, chết thì khóc thét. Để làm gì? Vô ích! Có chăng chỉ là "che mắt" thế gian. Giả hình chính hiệu! Được thương thì xương không còn. Phũ phàng quá! Vì thế, một danh nhân đã nói: *"Hãy sống như mình sắp chết, và hãy hành động như mình bất tử"*.

Nhà sinh tử học Elisabeth Kübler-Ross nói: *"Nếu bạn có thể coi **cái chết là người bạn vô hình thân thiết** trên lộ trình sự sống của bạn, nó sẽ nhắc nhở bạn một cách ôn hòa, không nên chờ đến ngày mai mới bắt tay làm những việc mà bạn phải làm thì bạn sẽ học được cách sống đúng với ý nghĩa cuộc sống mà bạn đang có, chứ không sống dật dờ cho qua ngày đoạn tháng"*. Còn triết gia Heidegger nói: *"Chính sự giao thiệp với cái chết của chính mình như là **giới hạn tuyệt đối** nên con người càng thấy rõ ý nghĩa và tính cấp thiết đích thực của việc làm người"*.

Doanh nhân Steve Jobs luôn cảnh giác: *"Hãy nhớ rằng **bạn sẽ phải chết** là cách tốt nhất để có thể tránh được cạm bẫy của ý tưởng cho rằng bạn có cái gì đó để mất. Cái chết là phát minh vĩ đại nhất của sự sống. Nó là tác nhân làm thay đổi cuộc sống, xóa cái cũ để mở đường cho cái mới"*. Triết lý sống thật cao siêu!

Tắt thở. Nhắm mắt. Xuôi tay. Chẳng ai hơn ai. Cũng vẫn con người đó, sống thì gọi là "người", chết thì gọi là "ma". Nghe lạ mà chẳng lạ, bởi vì người ta vẫn gọi là "đám ma" chứ có ai nói là "đám người" đâu? Kiếp này có liên quan kiếp sau, không phải là "kiếp sau" theo "vòng luân hồi" hoặc "luật nhân quả," mà là theo ý nghĩa của Kitô giáo.

Trong Truyện Kiều, câu 2997-2998, cụ thi hào Nguyễn Du nhận định: *"Rõ ràng hoa rụng hương bay – Kiếp sau họa thấy kiếp này"*

hắn thôi". Cuộc Chung Thấm (Mt 25:31-46) cho thấy "mối liên quan" giữa kiếp này và kiếp sau, đúng là "kiếp sau họa thấy kiếp này hẳn thôi". Tư tưởng của cụ Nguyễn Du vẫn phù hợp.

Con người luôn trần trở về thân phận của mình. Không chỉ là băn khoăn về sự chết, mà ngay cả những lúc đêm đen buông xuống, không gian tĩnh mịch, người ta không thể không trầm tư suy nghĩ. Càng trần trở, càng băn khoăn, càng thắc mắc, càng tìm hiểu, nhưng con người vẫn chẳng có ai thoát khỏi cái vòng lẩn quẩn của cuộc đời này.

Chính tình yêu thương là chìa khóa vạn năng có thể mở được mọi cánh cửa, kể cả Cửa Thiên Đàng. Yêu thương đòi hỏi phải từ bỏ mình và vác thập giá. Đó là điều không dễ, thế nên Chúa Giêsu đã khuyến cáo. Quả thật, yêu người khó lắm! Tại sao khó? Thánh LM Gioan Maria Vianney cho biết: "*Lý do chúng ta không có cách giải quyết tốt vì chúng ta coi trọng mình quá nhiều*". Chính "cái tôi" cản trở mọi thứ.

Tuy nhiên, không thể không yêu thương nếu thực sự muốn vào Nước Trời. Điều quan trọng và cần thiết là yêu thương nhau ngay kiếp này, ngay lúc này, chứ không lần lữa hoặc hẹn mai hẹn mốt. Bởi vì chết rồi làm sao yêu thương? Đừng tiếp tục giả hình, dừng lại ngay kéo muện!

Một lần sinh, một lần sống, và một lần chết. Chết là ngưỡng sinh – tử, là hóa thân cát bụi thành bất tử: "*Gieo xuống thì hư nát, mà trỗi dậy thì bất diệt; gieo xuống thì hèn hạ, mà trỗi dậy thì vinh quang; gieo xuống thì yếu đuối, mà trỗi dậy thì mạnh mẽ, gieo xuống là thân thể có sinh khí, mà trỗi dậy là thân thể có thần khí*" (1Cr 15:42-44).

Lạy Thiên Chúa, xin thương xót và tha thứ cho các linh hồn, xin cứu độ chúng con và toàn thế giới. Lạy Thánh Mẫu Thiên Chúa, xin nguyện giúp cầu thay cho chúng con bây giờ và trong giờ lâm tử. Chúng con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu, Đấng Cứu Độ duy nhất của nhân loại. Amen.

Mùa Cầu Hồn – 2022

THÁNG MƯỜI MỘT, NGHĨ SUY VỀ CÁI CHẾT

Tu sỹ Jos. Vinc. Ngọc Biển, SSP

Tháng Mười Một lại về. Trong tâm trí bạn và tôi, Tháng Mười Một là tháng mà Giáo Hội mời gọi ta hãy suy nghĩ về cái chết của mình và tha nhân.

Khi ta suy nghĩ về sự chết, ta sẽ nhận ra sự yếu đuối của thân phận con người, sự mong manh và tính bất định của sự sống. Như vậy, khi suy nghĩ về sự chết thì cũng là lúc ta suy nghĩ về sự sống. Bởi vì nhờ suy nghĩ về sự chết mà ta có

thể sống tốt cũng như hài hòa hơn trong các mối tương quan với tha nhân, đồng thời thêm xác tín mạnh mẽ vào sự sống trường sinh mai hậu. Nhà thơ R. Tagore đã viết thật chí lý khi ông dám chấp nhận cái chết là một sự thật: “Cuộc sống không phải là một cái gì bền vững và thường hằng, đó là một phát hiện đau đớn, nhưng lại đem đến cho tôi một cảm giác nhẹ nhàng” và “Cái chết đã đem lại cho tôi một cái nhìn đúng đắn hơn” [6].

Bạn thân mến!

Khi chọn tháng mười một là tháng dành riêng để cầu nguyện cho các linh hồn, hay những dịp cầu hồn, an táng, những dịp kính nhớ tổ tiên... Giáo Hội muốn mời gọi con cái của mình một mặt tưởng nhớ tới những người đã khuất để cầu nguyện cho họ. Mặt khác, Giáo Hội cũng muốn chính những người còn đang sống hãy nghĩ đến thân phận của mình, một ngày nào đó rồi cũng sẽ phải ra đi như những người thân yêu của mình đã lần lượt lìa bỏ thế gian để về với thế giới bên kia. Vậy, đâu là ý nghĩa của cuộc sống? Cuộc đời sẽ đi về đâu? Bên kia cõi chết là gì? Qua bài viết này, người viết xin được chia sẻ tính hiệp thông trong mầu nhiệm Giáo Hội. Đồng thời cũng là một suy niệm về cái chết trong cuộc sống thực tại. Và, đây

⁶ X. R.Tagore, thời đại, tr. 185.

cũng là lời mời gọi mọi người hãy suy nghĩ về cái chết để được sống, đáng sống và tồn tại. Tất cả, xin được khiêm tốn chia sẻ những gẫm suy về ý nghĩa cái chết của những người có niềm tin.

Trong mười điều răn, Thiên Chúa đã dành hẳn điều răn thứ bốn nói về lòng hiếu thảo của con cháu đối với ông bà cha mẹ, trước các điều răn hướng về con người. Đây không phải là lời khuyên mà là một luật buộc phải thi hành như các điều răn khác.

Vậy hiếu kính cha mẹ là yêu mến, biết ơn, vâng lời, giúp đỡ cha mẹ khi còn sống và cầu nguyện cho các ngài khi đã qua đời. Nhưng mang trong mình những giới hạn nhất định, nên nhiều khi chúng ta đã không thể chu toàn được với các ngài. Thật vậy, không ai có thể chu toàn lòng kính mến đối với những bậc ông bà cha mẹ, hoặc vuông tròn sự yêu thương hoà đồng giữa anh chị em ruột thịt trong nhà, và bà con thân thuộc lối xóm được. Cho dù nếu có, thì trong tháng các linh hồn này, Hội Thánh cũng nhắc nhở chúng ta làm mới lại những yêu thương ấy đối với những người đã khuất, để từ đó làm mới lại mối dây liên lạc yêu thương, tương kính với những người đang sống. Những người mà chúng ta gặp gỡ hằng ngày.

Truyền thống của Giáo Hội dạy cho ta biết rằng: các linh hồn là những người đã một thời sống cùng, sống với chúng ta trên cõi trần này, nhưng các ngài đã ra đi trước. Vì mang trong mình thân phận của con người, nên

nhiều khi các ngài mang lấy tội mà đi vào cõi chết. Những lỗi lầm đó có thể là do yếu đuối của các ngài, có khi vì chúng ta mà các ngài phải bị liên lụy...như vậy, trước khi về hưởng trọn vẹn niềm vui và hạnh phúc bên Chúa như các thánh, các ngài phải thanh luyện cho xứng đáng trước sự thánh thiện vô cùng của Thiên Chúa. Những người còn sống có thể dâng thánh lễ, làm các việc lành đạo đức, dâng những hy sinh, hãm mình... để cầu nguyện cho các linh hồn. Mặt khác, khi cầu nguyện cho các linh hồn, Giáo Hội muốn cho chúng ta hiểu được rằng, đây còn là thái độ của lòng biết ơn. Vì:

trước hết, ta sống là nhờ cha mẹ và người thân. Quả vậy, chúng ta lớn dần lên trong sự vất vả một nắng hai sương của cha mẹ. Từ những đêm thức trắng lo toan, đến những tần tảo quanh năm suốt tháng để ta được nuôi dưỡng nên người. Trong nụ cười của chúng ta có sự chết (*hy sinh*) của cha mẹ. Trong niềm vui của chúng ta có đau khổ của đấng sinh thành. Và thế rồi, dẫu cha mẹ có khuất núi, thì các ngài lại đang hiện diện nơi con cháu là chúng ta, vì chúng ta mang trong mình huyết nhục cũng như sự hy sinh của các ngài [7]. Như vậy, với niềm tin vào Đức Kitô chết và Phục Sinh, vào những lời Chúa hứa, chúng ta phó thác người thân chúng ta nơi Lòng Thương Xót của Thiên Chúa.

Ngoài việc đọc kinh, cầu nguyện... cho các linh hồn thì việc đi viếng nghĩa trang, việc sửa sang phần mộ là việc tốt. Nhưng điều tốt này lại có ích cho người còn sống nhiều hơn. Bởi lẽ, từ cái nghĩa trang mà chúng ta thấy đó, từ cái nấm mồ mà chúng ta đang sửa sang tô quét đó, từ những hũ đựng hài cốt mà chúng ta ngắm nhìn đó, chúng ta thấy được cái kiếp sống vắn vỏi của con người. Suy nghĩ về vấn đề này, thánh Augustinô nói: *"Mọi sự đều hay, hay dở, đều không chắc chắn, chỉ sự chết là chắc chắn sẽ xảy đến"*. Thi sĩ R. Tagore cũng nói: "Với ông, sự sống và cái chết chỉ là hai bờ của một dòng sông, là hai bầu vú mang đầy sữa ngọt ngào trên ngực trần của người mẹ: "Khi mẹ giăng con khỏi vú bên này, con oà khóc, nhưng liền đó lại thấy nguồn an ủi ở bầu vú bên kia" [8]. Cái đích điểm mà tất cả mọi người ở trần gian này sẽ phải đến gặp nhau là ở chỗ: ba tấc đất sâu, và một nấm mộ cô đơn lạnh lẽo. Chính vì thế mà Giáo Hội muốn chúng ta không dừng lại ở những tấc đất, nấm mộ đó mà hãy đi tìm cho mình một ý nghĩa đằng sau cái chết. Muốn cái chết của mình thật sự có ý nghĩa, thì trước tiên hãy nghiêm túc suy nghĩ ngay đến cái chết của chính mình trong cuộc sống hiện tại, hầu chuẩn bị cho xứng đáng khi đến trình diện với Chúa trong ngày chết của chúng ta. Thoạt nghe, có vẻ vô lý! Tại sao đang sống mà lại phải suy nghĩ về cái chết?

⁷ Gm Giuse Vũ Văn Thiên, *Sự sống – sự chết*, truy cập ngày 22-12-2012, trên: <http://www.hdgmvietnam.org/su-song-%E2%80%93-su-chet/2821.54.11.aspx>.

⁸ R. Tagore, tập thơ dâng, bài 95.

Thiết nghĩ, trước khi bàn về vấn đề này, tưởng cũng nên nhắc lại những tâm tình trong Kinh Thánh và lời của các thánh nói về cái chết: *"Chính anh chị em đã rõ: ngày của Chúa sẽ đến bất ngờ, như kẻ trộm lúc đêm khuya"* (1Tx 5, 2); *"Hãy tỉnh thức, vì Con Người sẽ đến phán xét chúng ta vào giờ chúng ta không ngờ"* (Lc 12, 40); còn thánh Grêgory đã nói về cái chết như sau: *"Chúng ta không biết trước sẽ chết giờ nào, để chúng ta luôn chuẩn bị sẵn sàng"*; thánh Bênadô tiếp: vì chúng ta có thể chết bất cứ giờ nào, bất cứ ở đâu, nên muốn chết lành, được cứu rỗi, phải sẵn sàng đón nhận sự chết: *"Thần chết đến bất cứ giờ nào, bất cứ ở đâu, nên chúng ta phải luôn sẵn sàng chờ đợi nó"*.

Suy niệm đến đây, tôi sực nhớ cách đây mấy năm, tôi có quen một thầy tu, khi đến thăm, tôi thấy trên bàn học của thầy luôn có một chiếc quan tài nhỏ, trong chiếc quan tài đó có tấm hình của thầy và một bản cáo phó mà chính thầy viết cho mình. Khi hỏi thì được thầy giải thích như sau: chiếc quan tài này là hình bóng của sự chết, bởi vì nó sẽ ôm trọn xác chết khi con người ta hết hơi. Con người khi còn sống có là vua chúa quan quyền, hay người phu quét rác; dù là tỷ phú hay người ăn xin; dù là giáo hoàng hay giáo dân... chết là hết. Cái chết là sự thật. Nên mỗi khi đi đâu về, tôi thường hay ngắm nó, và suy nghĩ về cái chết của chính mình... từ đó tôi lo sám hối về những thiếu sót và xin ơn tha thứ của Thiên Chúa. Còn bài cáo phó mà tôi tự tay viết cho chính mình là vì tôi thiết nghĩ: điều tốt cho tương lai mà tôi muốn, thì hãy chuẩn bị ngay từ bây giờ. Điều tốt mà tôi mong muốn cho tương lai là gì nếu không phải là được ở bên Chúa. Vậy ngay từ giây phút này, tôi hãy lo sống sao cho đáng sống, để cái chết của tôi thật sự là một cuộc đi về như lời bài hát: *lạy Chúa, bao ngày tháng con hằng mơ ước, tìm về bên Chúa, niềm vui sống an hoà... hay "Chúng ta biết rằng: nếu ngôi nhà chúng ta ở dưới đất là chiếc lều này, bị phá hủy đi, thì chúng ta có một nơi ở do Thiên Chúa dựng lên, một ngôi nhà vĩnh cửu ở trên trời, không do tay người thế làm ra"* (2Cr 5, 1). Vì thế, cái chết là *"một cõi đi về"* và *"Hãy để cuộc đời tươi đẹp như hoa mùa hạ, và hãy để cái chết về như lá mùa thu"* [9].

---

9. Đào Xuân Quý, những cánh chim bay lạc, tr. 45.

Nghe đến đây, tôi thực sự cảm thấy "sốc". Sốc vì tôi sức nhớ đến câu chuyện trong Kinh Thánh: nhân vật chính của câu chuyện là "một người giàu có", ruộng nương sinh nhiều hoa lợi, đến nỗi ông quyết định xây nhiều kho mới, lớn hơn. Ông nói: "Ta sẽ tích trữ tất cả thóc lúa và của cải vào đó" và "ta sẽ ngủ lòng: Hồn ta hồi, mình bây giờ ê hễ của cải, dư xài nhiều năm, cứ nghỉ ngơi, ăn uống, vui chơi cho đã". Nhưng Thiên Chúa bảo ông ta: "Đồ ngốc, nội đêm nay, người ta sẽ đòi lại mạng ngươi" lúc đó ngươi tính sao? (x. Lc 12, 16 -20). Và chuyện đã xảy ra đúng như vậy. Ở tận đỉnh cao của vinh hoa phú quý, người giàu có ấy phải liả bỏ đời này... Sốc nữa vì đây là sáng kiến táo bạo của thầy. Nhưng nghĩ suy một chút, tôi mới nhận ra đây là một chân lý. Bởi đã có người định nghĩa cuộc sống là một hành trình để tiến tới... cái chết. Hay như thánh Phaolô: "mỗi ngày tôi phải đối diện với cái chết" (1Cr 15, 32). Thật thế, mỗi ngày sống là đời ta ngắn lại; mỗi hoàng hôn ta mất đi một ngày. Sống là đang đi dần tới cõi chết. Sự sống và cái chết nó hoà quyện lại với nhau.

Thật vậy, cái chết là một người bạn thân thiết với con người. Chẳng thế mà thánh Phanxicô Assisi đã gọi nó là "*Chị Chết*". Chị Chết này dù muốn dù không, Chị cứ đến với cuộc đời ta như người nhà. Không cần báo trước, chẳng cần ai dẫn đường. Chị đến như một người trộm. Như vậy, thân phận con người là một cái gì đó mỏng dòn dễ vỡ. Cuộc sống nơi dương gian này chỉ là tạm bợ. Ý thức được như thế là để xin ơn tha thứ, đồng thời cũng lo chuẩn bị cho mình một cái giấy thông hành trên hành trình về với Chúa. Giấy thông hành này không mua được bằng tiền, không có được bằng quyền, mà phải đánh đổi bằng: lòng sám hối, sự canh tân, việc đạo đức, những hy sinh, hãm mình... sống và làm theo Lời Chúa dạy. Có thể, ta mới hy vọng được chung hưởng hạnh phúc muôn đời với các thánh.

Ước mong sao, mỗi người hãy dâng những hy sinh hãm mình, đặc biệt là thánh lễ để cầu nguyện cho các linh hồn. Đây là tấm lòng biết ơn cao cả mà Chúa muốn nơi chúng ta khi tưởng nhớ đến người quá cố, đồng thời đây cũng là trách nhiệm của mỗi người chúng ta khi sống trong mầu nhiệm Giáo Hội hiệp thông. Đàng khác, đây cũng là thời gian thuận tiện để ta suy nghĩ về chính cái chết của mình. Thật vậy, suy gẫm về sự chết là điều cần thiết, giúp

ta biết quan tâm hơn đến cuộc sống: làm thế nào để yêu, để tha thứ và để chấp nhận; làm thế nào để tránh những tội lỗi, những vấp phạm, và giết chết cái tôi ích kỷ của mình như hạt lúa gieo vào lòng đất, để chỉ còn muốn sống cho Chúa cách trọn vẹn hầu phụng sự Ngài và phục vụ tha nhân.

Như vậy, khi suy nghĩ về cái chết, chúng ta hãy có tâm tình như thánh Phaolô: *"Đối với tôi, sống là Đức Kitô, và chết là một mối lợi".* Vì thế, *"Không có gì tách được chúng ta ra khỏi tình yêu của Thiên Chúa thể hiện nơi Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta"* (Rm 8, 39). Và cuối cùng, cái chết đến với tôi như một niềm hãnh diện: *"Còn tôi, đã đến giờ tôi phải ra đi. Tôi đã thi đấu trong cuộc đấu cao đẹp, đã chạy hết quãng đường dài. Giờ đây tôi chỉ còn đợi vòng hoa dành cho người công chính. Chúa sẽ trao phần thưởng đó cho tôi, và không phải chỉ cho tôi, nhưng cho tất cả những ai mong đợi Người"* (2Tm 4, 6-8). Chỉ có chết trong tội mới tách rời chúng ta ra khỏi Chúa, còn chết trong Chúa là một giải thoát, đưa chúng ta vào sự sống viên mãn của Ngài.

Để kết thúc bài viết này, xin đặt mình vào tâm tình của người sắp ra đi và mong muốn được khắc ghi trên chính bia mộ của mình những hàng chữ sau như một lời nhắn nhủ cho người còn sống:

"Những gì tôi đang có, xin trả lại cho đời.

Những gì thuộc về tôi, nay không còn nữa.

Những gì tôi cho đi, từ nay thuộc về tôi.

Trao ban là còn mãi – Tình yêu không thể chết"

CHIA BUỒN

Được tin Ông GIUSE VŨ THANH TÂM, ân nhân của Cộng đoàn LCTX TGP Sài Gòn, được Chúa gọi về lúc 3g00 ngày 6/10/2022. Hưởng thọ 68 tuổi.

Cộng đoàn LCTX TGP Sài Gòn, chân thành chia sẻ niềm tiếc thương cùng Tang quyến. Nguyện xin LTX của Chúa sớm đón linh hồn Giuse vào Nước Ngài.

KHI ĐỌC CÁC ĐOẠN KHÓ TRONG KINH THÁNH

Một linh mục bạn của tôi đã chia sẻ câu chuyện này: Mới đây, sau buổi Cầu Thánh Thể, một bà trong giáo xứ đến gặp cha mà nói: “Bài đọc Kinh Thánh hôm nay thật khủng khiếp! Nếu Chúa mà chúng ta thờ phượng là thế, thì con không muốn lên thiên đàng!”.

Bài đọc hôm đó lấy từ chương 24, sách Samu-en 2, khi Thiên Chúa phiền lòng vì vua Đa-vid kiểm kê dân số cho quân địch, nên đã trừng phạt bằng cách gửi bệnh dịch hạch giết chết 70.000 người.

Đây thực sự là lời của Chúa hay sao? Thiên Chúa thực sự nổi giận với Đa-vid vì ông đã làm một thống kê đơn giản, và rồi giết 70.000 người để dạy cho ông một bài học sao? Có lý lẽ nào có thể biện minh cho điều này? Đây đúng là một đoạn khủng khiếp! Chúng ta làm gì với những đoạn văn như thế này, và có nhiều đoạn khác nữa, nói về Thiên Chúa, dường như, ra tay bạo lực nhân danh Ngài? Tôi xin đưa ra một ví dụ: Trong các lệnh truyền với Joshua khi dân đi vào đất hứa, Thiên Chúa đã lệnh cho ông giết hết mọi thứ trong đất Canaan, tất cả mọi đàn ông, đàn bà, mọi trẻ em, và cả mọi súc vật. Tại sao lại thế? Tại sao Thiên Chúa quá tàn bạo muốn hủy diệt hết tất cả? Chúng ta có tin Thiên Chúa làm thế? Còn các ví dụ tương tự, như trong sách Thẩm phán, khi Thiên Chúa nhận lời cầu nguyện của Jephthah, người Gileadite, khi ông hứa là sẽ hiến tế con gái của mình trên bàn thờ. Các đoạn văn như thế này dường như đi ngược lại bản tính của Thiên Chúa mà phần lớn Kinh Thánh mặc khải.

Trong Kinh Thánh, có nhiều lúc, Thiên Chúa dường như độc đoán, vô tâm, bạo lực, yêu cầu những kẻ tin thực thi bạo lực, và hoàn toàn chai đá trước sinh mạng của bất kỳ ai không thuộc những người Ngài đã chọn. Nếu người ta xét những đoạn văn này theo nghĩa đen, thì có thể dùng chúng để biện hộ cho dạng bạo lực

của các nhóm cực đoan như Nhà nước Hồi giáo Tự xưng và Al-Qaida, những kẻ tin rằng Thiên Chúa chỉ yêu thương độc nhất họ mà thôi, và họ được tự do giết hại người khác nhân danh Chúa.

Như các học giả Kinh Thánh làm rõ, các đoạn văn này không được hiểu theo nghĩa đen. Chúng mang tính nhân hình và nguyên hình. Bất kỳ lúc nào đọc lên, thì nên có tiền thức kiểu như trước khi xem một bộ phim chúng ta được cho biết rằng: “Không có động vật nào bị chết khi làm phim này”. Vậy nên, không có người thật nào bị chết trong các đoạn văn này.

Trước hết, các đoạn văn này mang tính nhân hình, nghĩa là trong đó chúng ta quy cảm nghĩ và ý muốn của chúng ta cho Chúa. Do đó, các đoạn văn này phản ánh cảm giác của chúng ta, chứ không phải của Chúa. Ví dụ như, khi thánh Phaolô nói với chúng ta rằng, khi phạm tội, chúng ta ném trái “cơn thịnh nộ của Thiên Chúa,” thì chúng ta không tin rằng Thiên Chúa nổi giận và giáng các hình phạt tuyệt đối cụ thể trên chúng ta. Đúng hơn, khi chúng ta phạm tội, chúng ta tự trừng phạt mình, bắt đầu ghét bản thân, và cảm thấy như thể Thiên Chúa nổi cơn thịnh nộ với chúng ta. Các ngài bút Thánh Kinh thường viết theo lối này. Thiên Chúa không bao giờ ghét chúng ta, nhưng khi phạm tội, là chúng ta tự ghét chính mình.

Các bản văn này cũng mang tính nguyên hình, nghĩa là chúng là những hình ảnh nguyên mẫu mạnh mẽ giải thích cuộc đời. Tôi nhớ có một người đến gặp tôi sau thánh lễ ngày chúa nhật, với bài đọc nói về Chúa lệnh cho ông Joshua giết tất cả người Canaan khi vào đất hứa. Ông ấy nói với tôi: “Cha nên để con giảng hôm nay thì hơn. Con biết đoạn văn đó chính xác có nghĩa gì. Con là một người nghiện rượu đang phục hồi, và đoạn văn đó có nghĩa là ‘ớn lạnh’”. Là một người nghiện rượu, muốn phục hồi, thì phải dẹp sạch rượu khỏi phòng, sạch tuyệt đối, không còn chai nào, không còn chút rượu nào. Mọi dân cư Canaan phải bị giết. Chúa Giêsu cũng nói như vậy, nhưng Ngài dùng một ẩn dụ nhẹ nhàng hơn: “Rượu mới phải đổ vào bầu mới”. Về căn bản, đây là ý nghĩa của đoạn văn trên.

Nhưng ngay cả như thế, nếu các đoạn văn này không phải theo nghĩa đen, thì không phải chúng là những lời được Thiên Chúa linh hứng hay sao? Có thể nào cứ giải thích theo cách chúng ta thấy thuận tiện sao?

Có hai điều cần nói: Thứ nhất, tất cả mọi bản văn trong Kinh Thánh, phải được xem xét trong bộ khung tổng thể của Kinh Thánh, và thần học tổng thể của chúng ta về Thiên Chúa, như thế cần có một diễn giải theo sát bản tính Thiên Chúa được mặc khải trong toàn Kinh Thánh. Và, trong toàn thể Kinh Thánh, chúng ta thấy Thiên Chúa hoàn toàn yêu thương, hoàn toàn thương xót, hoàn toàn tốt lành, không thể nào gán các tính chất định kiến, nhẩn tâm, tàn bạo, thiên vị và bạo lực cho Thiên Chúa được. Hơn nữa, Kinh Thánh cố kết và không thể sai lầm trong ý định thông điệp, chứ không phải trong nghĩa đen của diễn đạt. Ví dụ như, chúng ta không nên xét nghĩa đen lệnh truyền của Chúa Giêsu, “đừng gọi ai trên mặt đất này là cha” cũng như với lời chỉ dạy của thánh Phaolô, “Nô lệ thì thuộc về ông chủ”.

Bối cảnh và diễn giải không phải là các lý luận, mà là bốn phận thiêng liêng. Chúng ta đừng biến Kinh Thánh thành bất xứng với Thiên Chúa.

Ronald Rolheiser

J.B. Thái Hòa chuyển dịch

CHÚC MỪNG BỐN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng Giáo Hội hoàn vũ, mừng kính Thánh Ernest (07/11), và Thánh Martinô Poress, tu sĩ (03/11).

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Kính Chúc Mừng Lễ Bốn Mạng

LM. ERNEST NGUYỄN VĂN HƯỜNG,

Tổng Linh hướng CĐ LCTX TGP Sài Gòn

LM. MARTINÔ NGUYỄN ĐÌNH HOÀNG,

Thư ký Ban Đặc trách HH LCTX GP Xuân Lộc

Nguyện xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh Quan Thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên quý Cha.

BÌNH YÊN – BAO NHIÊU LÀ “ĐỦ”?

Bình yên một thoáng cho mây trời...

Cứ mãi miết chạy theo những thứ phù phiếm xa hoa rồi chẳng biết rằng thứ bình yên nhất trong tâm hồn chính là cái khoảnh khắc này đây, được ngắm nhìn bầu trời một mình và đầy hạnh phúc.

Một cơn gió nhẹ nhẹ thổi qua giữa trưa hè oi ả
Tiếng nước chảy róc rách qua những khe suối
Một nụ cười triu mến mỗi khi gặp mặt
Một tiếng chào thân thương của một em nhỏ
Một ánh mắt đồng cảm...

Tiếng chuông chiều vọng lên khi hoàng hôn dần buông.

Đó chẳng phải là cuộc sống yên bình sao?

Thực ra chẳng có định nghĩa nào về sự “bình yên” ...

Có một câu chuyện kể rằng:

Trong một cuộc thi vẽ tranh nọ, có hai đã rất xuất sắc vượt qua hàng ngàn họa sĩ để vào vòng chung kết. Chủ đề cuối cùng của vòng chung kết là **“Bức tranh thể hiện sự yên bình”**. Bức tranh của họa sĩ thứ nhất vẽ mặt hồ nước tĩnh lặng đến mức có thể thấy những ngọn núi cao vút xung quanh soi bóng

dưới hồ. Bên trên là bầu trời trong xanh mây trắng. Ai nhìn vào cũng mê mẩn. Người họa sĩ còn lại cũng vẽ cảnh núi, nhưng nó mấp mô trần trụi. Bên trên là bầu trời u ám vần vũ như sắp có mưa bão, sấm chớp. Phía dưới có một ngọn núi là thác nước đổ xuống ào ào. Cuối cùng họ đã quyết định chọn bức tranh thứ hai dành

chiến thắng. Có nhiều người thắc mắc lý do vì sao. Nhưng vị giám khảo đó đã tìm ra được sự khác biệt trong bức tranh suối thác nước dữ dội ấy. Ông thấy bên cạnh thác nước là một bụi cây nằm trong kẽ đá. Có một tổ chim trên cành cây, chim mẹ đang làm tổ và chúng mời cho con ăn rất ngon và vui vẻ. À thì ra đó chính là sự khác biệt. Bình yên không có nghĩa là bạn ở một nơi không có tiếng ồn, không gặp rắc rối, không phải làm việc vất vả. Yên bình không hề tại ngoại cảnh nhưng là biết sống yên bình ngay cả trước sóng gió cuộc đời. Yên bình trong tim. Đó mới là yên bình thực sự.

Đối với bạn thì sao? Thế nào mới là cuộc sống yên bình bạn hằng mơ?

Còn đối với tôi. Cuộc sống yên bình là cuộc sống khi tâm hồn tôi có thể **buông bỏ** và biết thế nào là **"ĐỦ"**.

Trước đây, khi nhìn thấy có người này giỏi cái này, người khác giỏi cái kia, phải thú nhận tôi đã có chút ghen tị, mong muốn được giống như người này người kia nên tôi lao đầu vào học những thứ giống như họ. Rồi đến một ngày tôi chợt nhận ra mình chẳng làm việc nào ra việc nào. Cái gì cũng không giỏi hẳn, và nó làm tôi thấy mệt mỏi khi trong lòng luôn cảm thấy bất an. Nhưng bạn biết không cho tới thời điểm hiện tại. Tôi đã dần học được cách buông bỏ. Biết thế nào là từng nén bực Chúa trao cho mỗi người, chẳng ai giống ai và khi nó đã không thuộc về mình thì có cố mấy cũng không được.

Tôi dần biết mình không phải người hoàn hảo.

Và rất có thể những thứ hiện tại tôi chưa làm được không phải vì tôi không có khả năng nhưng chỉ là thời điểm đó chưa chín muồi, và tôi cần nỗ lực nhiều hơn thế.

[Tôi không phải là một người hoàn thiện nhưng tôi hướng tới sự hoàn thiện như Cha trên trời của tôi là Đấng hoàn thiện].

Tôi học được nếu biết đủ, lòng sẽ thấy nhẹ nhàng, bình yên.

"Ơn Ta đủ cho con" (2Cr 12, 9).

Đó là điều tôi kín múc được.

Không phải là cho con ít, không phải là dư thừa cho con, nhưng là đủ. Dù con không xin ơn, ta vẫn ban cho con trước khi con cầu xin Ta.

Vâng. Chỉ cần đủ thôi đã là tốt lắm rồi.

Có một người đang rất nghèo, anh ta chăm chỉ làm ăn mỗi ngày rồi dần dần cuộc sống cũng khá hơn, anh ta mua được nhà, xe và còn chuẩn bị lấy vợ. Nhưng khi đã có tất cả những thứ đó anh ta vẫn thấy không bình yên vì lại mong ước những thứ cao sang hơn như là ăn ngon, mặc đẹp, kẻ hầu người hạ.

Cái gì quá cũng không tốt. Tôi thấy người ta hay nói vậy. Vâng cái gì quá cũng không nên. Tôi có tính hòa đồng cởi mở nhưng gặp ai bất luận xấu tốt tôi cũng đi kể chuyện này chuyện kia với họ ngay cả những chuyện không cần thiết. Hay tôi có tính vui vẻ hay cười nhưng suốt ngày cứ bô bô cười nói ngay cả những nơi trang nghiêm, thánh thiêng thì lại hơi lỗ.

Kì thực, “**Đủ**” cũng chẳng có nguyên tắc nào để cân đo đong đếm được. Chỉ là với từng người chữ đủ lại khác nhau. Có người nghĩ có xe hơi, có nhà lầu... mới là đủ. Nhưng có người chỉ cần sống yên bình vui vẻ bên gia đình dưới mái nhà lợp ngói đỏ thếp cũng là đủ.

Ta làm việc mỗi ngày mà thấy vui vẻ thế là bình yên, là đủ...

Mỗi ngày được nhìn ngắm những kì công vĩ đại Chúa tạo dựng thế là bình yên, là đủ...

Bình yên là khi ngồi trước mặt Chúa không cần nói gì mà Ngài vẫn thấu hiểu mọi sự...

Bình yên ngay cả trước sóng gió, hoạn nạn, khó khăn, thử thách...

Bình yên khi bắt gặp một nụ cười, một ánh mắt, một hành động, một nghĩa cử cao đẹp...

Bình yên là khi có thể thiếp đi trong ân sủng, thức dậy với quyết tâm và sức mạnh...

Bình yên là bất luận khi nào chạy về nhà đều có vòng tay yêu thương của gia đình dù đã có lúc ta lỡ lầm đi hoang...

Là khi có chuyện buồn vui có thể sà vào lòng mẹ mà khóc mà cười thật to...

Bình yên khi lòng không chút oán hờn xích mích với ai...

Đó những điều nhỏ nhặt thôi... khởi đi từ những điều nhỏ nhặt để nhận lại sự bình yên, êm đềm. Đâu cần ước mơ xa xôi. Nhưng có biết bao nhiêu người mơ cuộc sống bình thường êm trôi như vậy mà không được. Cuộc sống sẽ dễ dàng và bình yên hơn nếu biết đủ. Đủ ăn, đủ mặc, đủ dùng. Đủ tình yêu, đủ hạnh phúc và đủ niềm tin.

Những thứ khác tôi vẫn cần nhưng không phải là điều kiện để tôi có được sự bình yên.

Mọi khoảnh khắc, tôi muốn sống trọn vẹn, trân trọng thực sự, mỗi giây phút còn sống trên mặt đất này...

Lạy Chúa của con... tạ ơn Ngài đã tác tạo nên con!!!

"Có ai đó từng nói, bình yên cũng là một thứ hạnh phúc. Thật vậy! Tôi hạnh phúc vì tôi luôn được bình yên".

Matta Phục vụ

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính Thánh Anrê, Tông đồ, ngày 30/11 và Thánh Catarina, ngày 25/11

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng**

ANH ANRÊ TRƯƠNG VĂN MÙI, GP Kontum

CHỊ CATARINA TRẦN THỊ HOÀNG, GP Buôn Mê Thuật

Nguyện xin cho sự nhiệt thành và can đảm của Thánh nhân, luôn là tấm gương soi rọi Anh, Chị trên bước đường phục vụ Giáo Hội.

SỰ CHẾT – MỘT BẢN ÁN CÔNG KHAI

Lm. Pet. Bùi Trọng Khấn

Người ta vui mừng khi được thoát chết. Có khi ăn mừng liên hoan nữa. “Sắp chết thì lo âu, nhưng được lành bệnh thì vui mừng” là tâm tình chung của con người mà ngôn sứ Isaia đã nói trong chương 38.

Phải chết là một nỗi đau khổ của con người vì là án phạt công khai nặng nề của Thiên Chúa sau khi nguyên tổ sa ngã phạm tội (St 3). Con người phải cúi mặt đau khổ và chấp nhận thân phận của mình từ nay về sau. Sẽ mãi vẫn là thân phận thụ tạo thôï dù họ có địa vị cao sang hay tri thức cao vợi đến mấy đi nữa. Không có hình ảnh nào diễn tả đúng nghĩa nhất thân phận nào cho bằng hình ảnh bụi đất”. Người là bụi đất, và sẽ trở về với bụi đất” (St 3, 19b). Bụi đất của hôm nay và bụi đất của ngày mai chính là sự mỏng giòn và giới hạn rõ rệt của con người đã bị sự chết chi phối.

Như vậy ta đã rõ, bản án chỉ dành cho tội nhân. Tất cả chúng ta đều sinh ra trong môi trường tội lỗi và chủ động phạm tội chẳng lẽ không lãnh bản án sao? Sự chết là một thực tại minh chứng cho điều này.

Trong đời sống con người, sự chết bao hàm một bí ẩn rất lớn về mỗi cá nhân, về cõi vô hình, về tình thương xót của Thiên Chúa. Điều mà đôi khi người ta quên lãng trong thực tế thì cần phải có một biến cố nào đó nhắc nhở cho. Biến cố ấy phải có một sức mạnh lớn nhất, ghê sợ nhất và người ta vô phương chống chọi. Đây là một bản án kết tội phải chết. Bản án chọc thẳng vào sự nghiệp và những sự đầu tư tốn kém nhất của con người. Thật là tiếc xót và đau buốt lắm chứ. Những vụ tịch thu tài sản vì tham nhũng, hối lộ, buôn lậu và kết án tử hình giống như thế đó. Thường thì những vụ án này người ta đưa ra xét xử công khai để tội phạm lãnh một bản án cụ thể.

Tuy nhiên, dưới cái nhìn của Kitô giáo, chúng ta không hoàn toàn bi quan trước bản án của sự chết do Thiên Chúa muốn. Vì “Thiên Chúa đánh phạt rồi lại xót thương, Chúa làm cho chết và Chúa làm cho sống”. Dù bản án sự chết thuộc về kẻ bất lương nhất, tội lỗi

nhất thì chúng ta cũng không được phép đứng về phía quan tòa xét xử, vì Thiên Chúa không đặt chúng ta làm quan án xét đoán anh em, mà phải luôn mặc lấy tâm tình của Thánh Phaolô trong “bài ca đức mến”:

*"Đức mến thì nhẫn nhục, hiền hậu,
Không ghen tương, không vênh vang, không tự đắc,
Không làm điều bất chính, không tìm tư lợi,
Không nóng giận, không nuôi hận thù,
Không mừng khi thấy sự gian ác,
Nhưng vui khi thấy điều chân thật.
Đức mến tha thứ tất cả, tin tưởng tất cả,
Hy vọng tất cả, chịu đựng tất cả.
Đức mến không bao giờ mất được"* (1Cr 13, 4-8).

Bình thường đây không phải là tâm tình tự nhiên của tất cả mọi người. Bản chất con người đã mang theo sự chết nên cũng thích hòa theo, thích nuôi dưỡng trong mình những sự chết chóc đủ loại. Một thực tại đau lòng Thiên Chúa ngay cả khi chưa có bản án sự chết của Ngài. Thực tế này lại được tái diễn nhiều lần trong lịch sử nhân loại và đỉnh cao là cái chết của Đức Giêsu mà bản án do con người chúng ta ký cho Ngài!

Vậy dưới cái nhìn của người Do thái, Đức Giê-su phải lãnh bản án sự chết một cách công khai là hợp lý, vì tội Ngài chồng chất (Mc 14, 53–15, 1-20). Thánh sử Máccô ghi rõ: “Bản án xử tội Người viết rằng: “Vua người Do thái” (Mc 15, 26). Họ hoàn toàn hãnh diện và thỏa mãn về việc mình kết tội cho Đức Giêsu phải chết. Xem ra bản án của họ đã được vua quan cho đến các vị tôn giáo ký thì ngay cả Thiên Chúa cũng thua! Ông tổng trấn Philatô đã không hề thay đổi ý định của mình: “Ta viết sao, cứ để vậy!” (Ga 19, 22).

Xem ra những quan niệm và lý luận của người Do Thái về tội lỗi theo mạc khải Kinh Thánh đúng lắm. Nên không lạ gì Đức Giêsu bị kết án. Có tội thì phải chết, nhất là tội xúc phạm đến Thiên Chúa thì không thể tha được. Đức Giêsu là một điển hình. Một nhân vật có tiền án tiền sự trong dân và được ghi vào sổ bìa đen trong hàng ngũ tôn giáo, chính trị!

Nếu có cùng quan niệm và suy nghĩ như người Do Thái về tội lỗi thì thật là dễ hiểu về bản án sự chết. Kẻ dữ phải chết là đúng. Nhưng còn kẻ công chính thì sao? Kẻ vô tội thì sao?

Danh mục người công chính thì đông lắm. Kẻ vô tội thì kể được một vài thôi. Nhưng tất cả vẫn chịu chung một bản án. Thật là khó hiểu. Thật là mâu nhiệm lạ lùng. Không thể chấp nhận được.

Trong chương trình của Thiên Chúa thì cái chết của Đức Giêsu cũng là một bản án công khai, nhưng không phải là bản án kết tội Ngài, vì Ngài là Đấng vô tội, mà là một bản án công khai kết tội con người chúng ta. Vì thế mà Ngài đã bị liệt vào hàng tội nhân (x. Is 53, 12). Không những thế mà tất cả mọi sự xấu xa và tội lỗi của nhân loại trút lên con người Ngài, nên Ngài là: "Con chiên gánh tội thiên hạ". Thiên Chúa đánh phạt Đức Giêsu: "Đến như chính Con Một, Thiên Chúa cũng chẳng tha, nhưng đã trao nộp vì hết thảy chúng ta" (Rm 8, 32). Chén đắng, thập tự của Ngài do Thiên Chúa trao như một bản án kết tội từ từ mà Ngài không được xin tha, không được từ chối: "Chính Đức Giêsu Kitô là của lễ đền tội cho chúng ta, không những vì tội lỗi chúng ta mà thôi, nhưng còn vì tội lỗi cả thế gian nữa" (1Ga 2, 2). "Thánh giá Đức Giêsu vừa là sự mạc khải về sự rộng lớn bao la và tính nặng nề của tội lỗi của toàn thể nhân loại, vừa tỏ bày sự bao la của tình yêu Thiên Chúa" (Nol Quesson).

Cái chết của Đức Giêsu là một lời giải thích về tội lỗi, về cái chết của những người công chính, người vô tội. "Vì cây xanh tươi mà người ta còn đối xử như thế, thì cây khô héo sẽ ra sao?" (Lc 23, 31). Cái chết của Đức Giêsu vừa tố cáo vừa dung tha cho những sai lầm của con người: "Lạy Cha, xin tha cho họ vì họ không biết việc họ làm" (Lc 23, 34); vừa thông cảm với nỗi oan nghiệt, nỗi bất công bao người đang gánh chịu hôm nay.

Người Kitô hữu đón nhận cái chết trong chương trình của Thiên Chúa để mở rộng tầm nhìn và tăng thêm niềm xác tín vào ơn cứu độ của Đức Giêsu, đồng thời nhìn cái chết của tha nhân (trong đó có cả kẻ ác, kẻ thù của mình) cũng có một giá trị nào đó với mình theo tương quan của ơn cứu rỗi. Đó là chiều kích cộng đồng cơ bản trong nhân loại, nơi ấy có hình ảnh của Giáo Hội khải hoàn, Giáo Hội lữ hành và Giáo Hội đang thanh luyện.

LẮNG NGHE VÀ TÔN TRỌNG: CON ĐƯỜNG VĂN MINH ĐỐI VỚI THẾ GIỚI

(Gioakim Trương Đình Giai chuyển ngữ từ nguyên bản tiếng Bồ Đào Nha ***Ouvir e respeitar: caminho de civilização para o mundo*** - Osservatore Romano ra ngày 22 tháng 9 năm 2022).

“Đặt các tôn giáo vào trung tâm của cam kết xây dựng một thế giới nơi đó chúng ta lắng nghe và tôn trọng nhau trong sự khác biệt”, đó là công lao mà Đức Thánh Cha Phanxicô đã nhìn nhận ở Kazakhstan, khi ngài làm sống lại - trong buổi tiếp kiến chung vào Thứ Tư, ngày 21 tháng 9 ở quảng trường Thánh Phêrô, chuyển đi mà ngài đã thực hiện đến quốc gia Trung Á này từ ngày 13 đến ngày 15 tháng 9.

Anh chị em thân mến,

Chào anh chị em!

Tuần trước, từ thứ Ba đến thứ Năm, tôi đã ở Kazakhstan, một quốc gia rộng lớn ở Trung Á, nhân dịp Đại hội lần thứ bảy các nhà lãnh đạo của các tôn giáo thế giới và truyền thống. Tôi xin trân trọng cảm ơn Tổng thống nước Cộng hòa và các Cơ quan chức năng khác của Kazakhstan về sự đón tiếp thân tình dành cho tôi và những nỗ lực hào phóng mà họ đã thực hiện để tổ chức sự kiện này. Đồng thời, tôi chân thành cảm ơn các Giám mục và tất cả các cộng tác viên vì công việc to lớn mà họ đã làm và trên hết, vì niềm vui mà họ đã dành cho tôi khi tôi có thể gặp gỡ tất cả họ cùng nhau.

Như tôi đã nói, lý do chính của chuyến đi là để tham gia Đại hội các nhà lãnh đạo của các tôn giáo thế giới và truyền thống. Sáng kiến này được thực hiện từ hai mươi năm bởi các nhà chức trách của đất nước, thể hiện ra với thế giới như một nơi gặp gỡ và đối thoại, trong trường hợp này là ở cấp độ tôn giáo và do đó, như tác nhân chính trong việc thúc đẩy hòa bình và tình huynh đệ nhân loại. Đó là lần thứ bảy của đại hội này: một quốc gia đã có 30 năm độc lập, đã tổ chức 7 kỳ đại hội này, ba năm một lần. Điều này có nghĩa là đặt các tôn giáo vào trung tâm của cam kết xây dựng một

thế giới nơi đó chúng ta lắng nghe và tôn trọng lẫn nhau trong sự đa dạng. Và đây không phải là thuyết tương đối, không: đó là lắng nghe và tôn trọng. Và công lao ấy phải được gán cho chính phủ Kazakhstan, sau khi đã tự giải phóng mình khỏi ách thống trị của chế độ vô thần, giờ đây đã đề xuất một con đường văn minh, lên án rõ ràng các chủ nghĩa nền tảng và cực đoan. Đó là một vị trí quân bình và thống nhất.

Quốc hội đã tranh luận và thông qua Tuyên bố cuối cùng, tiếp theo là Tuyên bố được ký kết tại Abu Dhabi vào tháng 2 năm 2019 về tình huynh đệ giữa con người với nhau. Tôi vui mừng giải thích bước này được thực hiện như là kết quả của một hành trình đã trải qua một chặng đường dài: tự nhiên, tôi nghĩ đến Cuộc họp lịch sử Liên tôn vì Hòa bình, do Thánh Gioan Phaolô II triệu tập tại Assisi vào năm 1986, bị nhiều người chỉ trích không có khả năng nhìn thấu đáo; Tôi nghĩ đến cái nhìn thấu đáo của Thánh Gioan XXIII và Thánh Phaolô VI; và cả của những linh hồn vĩ đại của các tôn giáo khác - tôi chỉ đề cập đến Mahatma Gandhi. Nhưng làm sao chúng ta có thể không nhớ đến rất nhiều vị tử đạo, nam nữ ở mọi lứa tuổi, ngôn ngữ và quốc gia, những người đã trả giá bằng mạng sống của mình để trung thành với Thiên Chúa của hòa bình và tình huynh đệ? Chúng ta biết điều này: những khoảnh khắc long trọng thật quan trọng, nhưng sau đó là cam kết hàng ngày, là chúng từ cụ thể xây dựng một thế giới tốt đẹp hơn cho mọi người.

Ngoài Đại hội, chuyến đi này đã cho tôi cơ hội gặp gỡ với các Nhà chức trách của Kazakhstan và với Giáo hội sống ở vùng đất đó.

Sau khi viếng thăm Tổng thống Cộng hòa - người mà tôi cảm ơn một lần nữa vì lòng tốt của ông - chúng tôi đến Phòng hòa nhạc mới, nơi mà tôi có thể nói chuyện với các Thống đốc, đại diện của xã hội dân sự và Đoàn ngoại giao. Tôi nhấn mạnh ơn gọi của Kazakhstan để trở thành một quốc gia gặp gỡ: thật vậy, khoảng một trăm năm mươi dân tộc sống cùng nhau và hơn tám mươi ngôn ngữ được sử dụng. Ơn gọi này, do đặc điểm địa lý và lịch sử của nó - ơn gọi trở thành một quốc gia gặp gỡ, văn hóa, ngôn ngữ - đã được đón nhận và đi theo như một con đường đáng được khuyến khích và ủng hộ. Tôi cũng bày tỏ hy vọng rằng nó có thể tiếp tục xây dựng một nền dân chủ ngày càng trưởng thành, có khả

năng đáp ứng hiệu quả các nhu cầu của toàn xã hội. Đây là một nhiệm vụ gian khổ, cần nhiều thời gian, nhưng phải công nhận rằng Kazakhstan đã có những lựa chọn rất tích cực, chẳng hạn như nói “không” với vũ khí hạt nhân và các chính sách năng lượng, môi trường tốt đẹp. Điều này thật dũng cảm. Trong khoảnh khắc của cuộc chiến bi thảm này, nơi một số người nghĩ về vũ khí hạt nhân - một cách điên rồ - đất nước này đã nói “không” với vũ khí hạt nhân ngay từ đầu.

Về phía Giáo hội, tôi rất vui khi gặp được một cộng đồng gồm những người vui vẻ, vui tươi, nhiệt thành. Người Công giáo rất ít trong đất nước rộng lớn đó. Nhưng tình trạng này, nếu được sống với đức tin, có thể mang lại những hoa trái phúc âm: trên hết, là phúc lành của sự nhỏ bé, trở nên men, muối và ánh sáng, chỉ tin cậy nơi Chúa chứ không tin vào bất kỳ hình thức quan trọng nào của con người. Hơn nữa, sự khan hiếm về số lượng ƠN gọi sự phát triển của mỗi quan hệ với các Kitô giáo thuộc các niềm tin xưng khác nhau, cũng như tình huynh đệ với mọi người. Vì vậy, một đoàn chiên nhỏ, vâng, nhưng mở, không đóng, không phòng thủ, cởi mở và tin cậy vào tác động của Chúa Thánh Thần, Đấng tự do muốn thối nơi nào và như thế nào mà Người muốn. Chúng ta cũng nhớ đến phần màu xám đó, các vị tử đạo: các vị tử đạo của Dân thánh của Thiên Chúa - vì họ đã phải chịu nhiều thập kỷ bị áp bức vô thần, cho đến khi được giải phóng cách đây 30 năm - những người đàn ông và đàn bà đã phải chịu đau khổ rất nhiều vì đức tin trong thời gian dài bị bách hại. Bị giết, bị tra tấn, bị bỏ tù vì đức tin.

Với đoàn chiên nhỏ bé nhưng vui tươi này, chúng tôi cử hành Bí tích Thánh Thể ở Nur-Sultan, trong quảng trường của Hội chợ triển lãm 2017, được bao quanh bởi kiến trúc cực kỳ hiện đại. Đó là ngày lễ Thánh giá Và điều này khiến chúng ta suy ngẫm: trong một thế giới mà tiến bộ và thất bại đan xen, Thập giá của Chúa Kitô vẫn là neo của ơn cứu độ: một dấu hiệu của niềm hy vọng không làm thất vọng vì nó được thiết lập trên tình yêu nhân hậu và trung thành của Thiên Chúa. chúng ta dâng lên Người lời cảm tạ về hành trình này, và lời cầu nguyện của chúng ta ngõ hầu nó trở nên giàu có về hoa trái cho tương lai của Kazakhstan và cho cuộc sống của Giáo hội lữ hành ở vùng đất đó. Cảm ơn.

GIÁO DỤC NHÂN BẢN

SỨC MẠNH CỦA LÒNG BAO DUNG

LM ĐAN VINH – HHTM

1. LỜI CHÚA: Thánh Phao-lô trong thư Cô-lô-sê đã khuyên các tín hữu như sau: *"Anh em hãy chịu đựng nhau và tha thứ cho nhau, nếu trong anh em người này có điều gì phải trách móc người kia. Chúa đã tha thứ cho anh em, thì anh em cũng phải tha thứ cho nhau"* (Cl 3, 13).

2. CÂU CHUYỆN: VỀ LÒNG ĐỘ LƯỢNG BAO DUNG

Người đàn ông khoảng hơn 70 tuổi, mái tóc bạc trắng, lưng thững bước lại chiếc bàn dành cho đại diện hợp pháp của người bị hại. Đưa ánh mắt đau xót, khắc khoải nhìn bị cáo đang cúi gằm mặt trước vành móng ngựa một hồi lâu, rồi ông cất giọng chậm rãi: **"Ngày con tôi chết, tôi bồng con trên tay, điếng người"**. Cả phòng xử im lặng lắng nghe. Không gian như ngưng đọng. Tôi có cảm giác Nguyễn Thế Năng (SN 1979) đang gồng mình chờ đợi, một cách cam chịu, những lời lẽ trách cứ đầy oán giận từ người cha của nạn nhân. Hít một hơi thở thật sâu, ông nói tiếp: **"Hôm nay tôi đến đây để xin tha tội chết cho Năng"**. Tôi không muốn có thêm một người cha, người mẹ phải đau khổ khi chứng kiến cái chết của con trai mình". Nhiều tiếng thì thầm từ phía bạn bè, người thân của Năng. Ông Minh nói tiếp: "Vì tình thương yêu đối với con, tôi không bao giờ tha thứ cho kẻ đã giết con gái mình. Nhưng một lần nói chuyện với mẹ Năng qua điện thoại, bà ấy nói: **"Không có người mẹ nào có thể chịu được hình ảnh người ta cột con mình vào một cái cây để bắn. Như thế, thà tôi chết trước còn hơn"**. Vậy là tôi quyết định, dù điều đó thật **không dễ đối với tình cảm của tôi cùng sự phản đối của gia đình"**.

Đứng trước Tòa Phúc thẩm Tối cao, Năng không nói gì nhiều để biện minh cho hành vi tàn nhẫn của mình. Lời nói sau cùng, **Năng xin lỗi gia đình nạn nhân, cảm ơn những người đã vì Năng mà chịu nhiều đau khổ, vất vả**. Trong trường hợp không được khoan hồng, Năng xin **hiên toàn bộ nội tạng cho ngành y và bộ**

xương cho Trường ĐH Mỹ thuật TPHCM. Nghe Năng nói, nhiều người bạn của Năng đã bật khóc. Cuối cùng, Năng đã hồi phục trở lại với con người thật của mình: ***Yêu nghề, yêu trường và sống vì người khác.***

Từ Khánh Hòa vào học ở Trường ĐH Mỹ thuật TPHCM, Năng là một sinh viên có tài và chịu khó học hỏi. Vừa ra trường, Năng được nhận vào làm việc cho một hãng phim tư nhân với mức lương cao. Tuy nhiên, trong tình yêu, Năng lại rất cố chấp. Gặp và yêu Ánh Hằng - một cô gái duyên dáng, tài năng, học sau Năng hai khóa. Nhưng chỉ sau một thời gian quen biết, quan hệ của họ bị rạn nứt. Hằng chỉ còn xem Năng như một người bạn, nhưng Năng vẫn hy vọng và chờ đợi. Trong một lần đưa Hằng về nhà trọ, Năng đã gặp bạn trai mới của Hằng. Hôm sau, Năng hẹn Hằng cùng bạn trai tổ chức bữa tiệc chia tay tại phòng của Hằng. Được một lúc, Năng yêu cầu bạn của Hằng về trước để Năng giải quyết dứt khoát chuyện tình cảm với Hằng và sau đó bị kịch xảy ra.

Cuối cùng, Hội Đồng Xét Xử cũng ***chấp nhận kháng cáo của Năng, tuyên phạt án chung thân.*** Năng sẽ ***tiếp tục được sống để sửa chữa sai lầm và để có cơ hội cống hiến tài năng cho nghệ thuật.*** Nghe xong bản án, ông Minh vội vã ra bãi gửi xe và về nhà.

3. SUY NIỆM:

Bài viết đã có tiếng vang rất lớn trong dư luận và đã có nhiều ý kiến phản hồi về lòng khoan dung độ lượng của vợ chồng ông Minh. Sau đây là vài ý tiêu biểu:

- Qua hành động ấy, ông Minh đã gửi đến mọi người về **lòng khoan dung** - “một bài học mà tôi tin rằng không một hung thủ nào hoặc sát thủ nào lại không thấm thía, và cũng gửi đến những người chứa đầy lòng căm thù như tôi một bài học cao cả nhưng lại rất khó thực hành”.

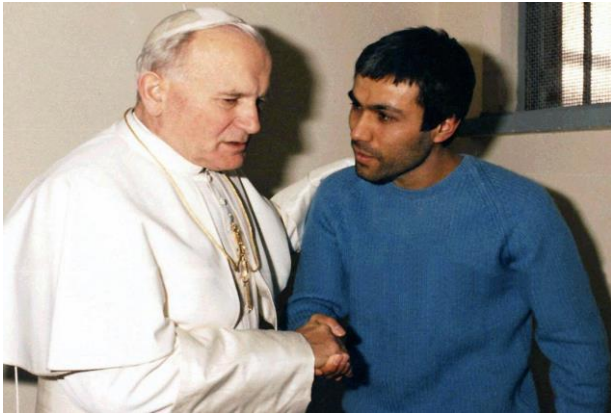
- Một người khác là thì ước mong: “Giá cuộc sống có thêm nhiều người **biết “lấy nhân nghĩa thắng hung tàn”** như bác Minh thì có lẽ sẽ không còn nhiều cái chết đau thương oan ức xảy ra”.

- Tóm lại: Câu chuyện về Lòng Độ Lượng của ông Minh hết sức đặc biệt và hiếm hoi trong xã hội ngày nay. Khi mà nhiều người chỉ

vì **muốn tranh giành hơn thua, đã đi đến chỗ sẵn sàng đâm chém đôi phương; Chỉ vì một xích mích nhỏ trong cuộc sống hay do một sự va quệt nhẹ khi bị kẹt xe.**

Câu chuyện của ông N.V.M tương tự như câu chuyện của Thánh Giáo Hoàng Gio-an Phao-lô Đệ Nhị bị ám sát cách đây 40 năm như sau:

Vào ngày 13 tháng 5 năm 1981, **Đức Giáo Hoàng GIO-AN PHAO-LÔ II** đã bị một tên khủng bố người Thổ Nhĩ Kỳ, tên là **ALI AGCA MEHMET** ám sát bằng ba phát súng lục khi Ngài đang di chuyển trong quảng trường thánh Phê-rô tại Ro-ma. Nhưng rất may ngài đã được Đức Mẹ Fa-ti-ma

cứu sống bằng việc "*làm trật đường đi của viên đạn*". Sau đó hai năm, vào ngày 23 tháng 12 năm 1983, Đức Gio-an Phao-lô II đã **đích thân vào tận nhà tù thăm tên khủng bố** để nói chuyện với y và **tuyên bố đã tha thứ cho hành động giết người của y**. Sau thời gian thụ án tù 19 năm tại Ý, ALI AGCA đã được phóng thích về Thổ Nhĩ Kỳ. Nhưng ông ta lại bị chính quyền Thổ giam giữ thêm 10 năm vì tội nhúng tay vào vụ giết người trước đó. ALI AGCA đã được phóng thích vào ngày 18 Tháng 1 năm 2010 vừa qua và **công khai tuyên bố muốn được cải đạo từ Hồi giáo sang đạo Công giáo**. Anh đã được toại nguyện trong lễ rửa tội tại Va-ti-can.

4. SINH HOẠT:

Muốn làm được cử chỉ anh hùng để **tha thứ cho kẻ làm khốn mình noi gương Giáo Hoàng Gio-an Phao-lô II và ông Minh trong câu chuyện trên**, chúng ta cần làm gì?

5. LỜI CẦU:

Lạy Chúa. Xin cho mỗi người chúng con biết **sống giới răn yêu thương của Chúa bằng sự khoan dung tha thứ cho những kẻ làm hại chúng con**, noi gương Chúa xưa đã cầu xin Chúa Cha trên cây thập giá: "Lạy Cha, xin tha cho họ vì họ không biết việc họ làm" (Lc 23, 34). - AMEN.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

Ý NGHĨA HÔN NHÂN KITÔ GIÁO

Pr. Lê Hoàng Nam, SJ

Tất cả mọi cuộc hôn nhân đúng nghĩa đều phải xuất phát từ tình yêu dành cho nhau.

Khi một người nam và một người nữ yêu thương nhau, họ tự thấy có một lực đẩy nào đó, muốn họ tiến lại gần nhau hơn, kết lập với nhau một giao ước, làm nên một gia đình riêng để chung hưởng hạnh phúc với nhau. Đây là một huyền

nhiệm mà Tạo Hoá chỉ dành cho con người. Từ hai người xa lạ hoàn toàn, họ bỗng trở nên thấy không thể sống thiếu nhau. Họ sẵn sàng hy sinh và từ bỏ tất cả để kết hiệp với nhau. Chuyện kết hôn trở nên thường hằng đến nỗi, nếu không vì một lý tưởng cao đẹp hay vì một lý do bất khả kháng nào đó, người nào không biết yêu, không kết hôn với ai dường như bị xem là “có vấn đề”. Thậm chí, các bậc cha mẹ cũng thấy “sốt ruột” khi con mình đã lớn mà không có người yêu, không hẹn họ với ai, không nghĩ đến chuyện lập gia đình.

Đã đành tình yêu là nền tảng cho hôn nhân, nhưng những người Kitô hữu được mời gọi để tìm hiểu thêm về nguồn gốc của tình yêu mà họ đã nhận lãnh. Hẳn nhiên, đó không phải là một cảm xúc nảy sinh từ chính bản thân họ như thể chính họ tự mình làm phát sinh tình yêu dành cho ai đó. Con người không phải là nguồn cội của tình yêu. Tình yêu trong hôn nhân nói chung và hôn nhân Kitô giáo nói riêng có nguồn gốc từ chính Đấng là Tình Yêu. Chính Tình Yêu ấy đã thổi bùng lên những tình yêu khác trên dương gian, trong đó có tình yêu giữa nam và nữ. Như thế, tình yêu giữa hai người muốn kết lập mối dây hôn phối là phản ánh tình yêu của Thiên Chúa, một

tình yêu luôn tự hiến cho đi cách hoàn toàn, vì lợi ích của người mình yêu.

Triết học Hy Lạp có phân chia thành ba loại tình yêu. Tình yêu ở cấp thấp nhất được gọi là *eros*, có ý nói đến tình yêu theo kiểu tính dục, khi người này muốn sở hữu người kia như là cái của riêng mình. Tình yêu ở cấp cao hơn là *filia*, một kiểu tình yêu đặt nền trên tương quan tự do, ngang hàng, hoà nhã chứ không có ý chiếm hữu. Tình yêu ở cấp độ cao nhất gọi là *agape*, một tình yêu trao hiến hoàn toàn chính mình cho người khác. Ba loại tình yêu này dường như cũng muốn nói đến ba cấp độ hoàn thiện của tình yêu. Cả ba đều tồn tại, chứ không loại trừ nhau, nhưng lý tưởng là đạt đến cấp *agape*, là kiểu mẫu tình yêu trong Ba Ngôi Thiên Chúa và tình yêu Thiên Chúa dành cho nhân loại.

Như thế, kiểu mẫu cho bất cứ tình yêu nào trên trái đất này, cách cụ thể là cho tình yêu hôn nhân, là chính Thiên Chúa. Ba Ngôi Thiên Chúa luôn tự trao hiến cho nhau cách trọn vẹn. Chính Ngôi Hai – Đức Giêsu Kitô đã cho chúng ta thấy điều đó nơi cuộc tế lễ trên Đồi Golgotha năm xưa. Cái chết của Đức Giêsu mang ý nghĩa cứu độ, nghĩa là nhờ cái chết đó mà muôn loài thụ tạo được cứu thoát khỏi sự chết. Nhưng trước hết, ta phải nhìn thấy nơi đó một sự tự hiến của Đức Giêsu dành cho Chúa Cha. Ngài đã không từ chối Cha điều gì, đã trao dâng tất cả cho Cha, trọn vẹn thân xác và linh hồn. Tự bản thân cái chết thì chẳng có ý nghĩa gì, nhưng cái chết của Ngôi Hai Thiên Chúa trong hình hài Giêsu, được đón nhận một cách tự nguyện và được cử hành như một hy lễ thì có sức làm lan toả ơn sủng từ Trời cho muôn loài.

Chính Chúa Cha cũng đã trao ban chính mình cho Chúa Con. Cũng như Chúa Con là Đấng “tuy là Thiên Chúa nhưng không nhất quyết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa” (x. Pl 2, 6), Chúa Cha cũng đã không dành riêng vinh quang Thiên Chúa cho mình. Từ của lễ mà Con dâng lên, là sự hy sinh vì tình yêu của mình, Chúa Cha đã “siêu tôn Người và tặng ban cho Người một danh hiệu, trỗi vượt trên muôn ngàn danh hiệu, để từ nay, cả trên trời dưới đất và trong nơi âm phủ, muôn vật phải bái quỳ. Và để tôn vinh Thiên Chúa Cha, mọi loài phải mở miệng tuyên xưng rằng Đức Giêsu Kitô là Chúa” (x. Pl 2, 8-11). Có thể nói, giữa Cha và Con luôn

có một sự trao hiến trọn vẹn chính mình và Thánh Thần chính là nhiệm xuất từ sự trao hiến ấy.

Không chỉ trong nội tại Ba Ngôi, Thiên Chúa còn tỏ lộ tình yêu của mình dành cho con người. Ta thấy rất nhiều dẫn chứng trong Kinh Thánh nói về việc Thiên Chúa luôn ngỏ lời với con người và mời gọi con người đi vào trong sự hiệp thông với mình. Tình yêu bắt đầu từ sự gặp gỡ, sau đó thiết lập với nhau một tương quan, mặc khải chính mình cho nhau, thiết lập với nhau giao ước. Giao ước ấy như một chứng thực cho tình cảm mà cả hai dành cho nhau. Dù con người không biết bao nhiêu lần bội ước, nhưng Thiên Chúa vẫn luôn trung thành với những gì mình cam kết từ xưa xưa. Đỉnh cao của tình yêu Thiên Chúa dành cho nhân loại được nhìn thấy nơi cái chết tự hiến của Đức Giêsu trên thập giá, khai mở một kỷ nguyên mới cho toàn thể muôn loại thụ tạo trong vũ hoàn. Thiên Chúa đã luôn đi bước trước, và mở lời mời gọi con người đi vào trong sự hiệp thông với mình. Chính từ máu nhiệm Thương Khó và Vượt Qua này của Đức Giêsu, ta hiểu được ý nghĩa của tính dục con người và tình yêu hôn nhân: một sự cho đi để hướng đến sự sống mới.

Khi kết hôn với nhau, đôi phối ngẫu được mời gọi chiêm ngắm và phác họa lại tình yêu của Ba Ngôi dành cho nhau và cho toàn thể nhân loại. Kết hôn là bước vào một giao ước mới, nơi đó, hai người làm sống lại hình ảnh Thiên Chúa trong tương quan với nhau và với mọi người. Trước hết, đó phải là sự hiệp thông với nhau nên một, vì cả hai “chỉ là một xương một thịt”. Tiếp đến là một sự trao ban, hy sinh, thông truyền chính mình cho nhau, vì đây là cách thức duy nhất để làm cho hôn nhân được thăng tiến. Sau nữa là hướng đến một sự sống mới sẽ xuất hiện như kết quả của tình yêu tuyệt đẹp này. Tình yêu không phải là một năng động khép kín. Nó sẽ lớn lên hoặc lụi tàn. Khi được chăm sóc kỹ lưỡng, nó sẽ trưởng thành và sinh hoa trái. Người nào kết hôn mà không muốn có con thì đã đi

ngược lại với ý định của Tạo Hoá và không được Giáo Hội chấp nhận. Các cặp vợ chồng và con cái được mời gọi để sống chiều kích trao hiến cho nhau, hướng đến việc nên thánh trong bậc sống của mình.

Gia đình – vợ chồng và con cái – lý tưởng mà nói, phải là hiện thân của gia đình Ba Ngôi Thiên Chúa, Đấng là Tình Yêu. Người ta gọi gia đình là tổ ấm, chính vì nơi đó có sự hiện diện của tình yêu; tình yêu làm cho bầu khí trở nên ấm cúng, gần gũi, đáng quý. Từng thành viên trong gia đình, đặc biệt là vợ chồng, phải luôn sống được chiều kích Vượt Qua của Đức Giêsu. Nghĩa là, phải luôn sống trong sự tự hiến, hy sinh cho nhau, để từ đó, cả hai vượt qua được bóng tối của sự chết mà tiến về hạnh phúc vĩnh viễn trong Thiên Chúa. Đúng ra, cuộc hôn nhân nào cũng thật sự là một cuộc tự hiến. Vợ – chồng – con cái là thánh giá của nhau. Nhưng như Đức Kitô đã cho chúng ta thấy, ta tiến về Thiên Đàng là nhờ thánh giá, chứ không phải bằng con đường nào khác. Thánh giá tuy rất nặng, nhưng khi có tình yêu, nó sẽ trở nên cánh hoa toả ngát hương thơm.

Nguồn: dongten.net

ĐÍNH CHÍNH

Trong số báo tháng 10/2022, ở hình (trang 21) *Quý Cha trong Ban Đại diện LCTX liên GP* (thiếu Cha Giuse Trần Phú Sơn, GP Xuân Lộc), có ghi:

Từ **trái sang phải**: Cha Giuse Nguyễn Hoàng Ân, Cha Giuse Bạch Kim Tri, Cha Ernest Nguyễn Văn Hưởng, Cha Fx Nguyễn Văn Việt và Cha Fx Nguyễn Văn Thương.

Xin viết lại: Từ **phải sang trái**: ...

BBT TLHT, xin cáo lỗi cùng quý độc giả.

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

THUỐC NGỦ: CÔNG DỤNG, TÁC DỤNG PHỤ VÀ CÁCH SỬ DỤNG

Thuốc ngủ có thể giúp bạn ngủ dễ dàng khi bị căng thẳng hoặc do các điều kiện/vấn đề sức khỏe khác khiến bạn khó đi vào giấc ngủ. Tất cả thuốc ngủ thường được bác sĩ kê toa và bạn không thể tự mua ngoài tiệm thuốc.

Nếu bạn thường xuyên gặp khó khăn để ngủ hoặc không ngủ lâu được (mất ngủ), hãy đến gặp bác sĩ. Việc điều trị tùy thuộc vào nguyên nhân gây mất ngủ, có thể là một tình trạng bệnh lý hoặc rối loạn giấc ngủ. Điều trị nguyên nhân là cách tiếp cận hiệu quả hơn nhiều so với chỉ điều trị các triệu chứng của mất ngủ.

Đối với mất ngủ mãn tính, thay đổi hành vi là cách điều trị tốt nhất, bao gồm ngủ đúng giờ, tập thể dục đều đặn, tránh dùng caffeine, không ngủ vào ban ngày và kiểm soát căng thẳng trong mức cho phép. Tuy nhiên, vẫn có trường hợp bạn cần phải sử dụng thuốc ngủ để ngủ được vào ban đêm.

Tất cả thuốc ngủ đều có rủi ro, đặc biệt đối với những người có tình trạng bệnh lý nhất định, bao gồm bệnh gan hoặc bệnh thận. Hãy thảo luận với bác sĩ trước khi dùng thuốc hoặc bất cứ phương pháp điều trị mất ngủ nào.

Phân loại và tác dụng của thuốc ngủ

Thuốc ngủ có nhiều loại khác nhau và đem lại các tác dụng khác nhau. Có loại giúp bạn chìm vào giấc ngủ dễ dàng hơn, có loại giúp bạn ngủ lâu hơn, có loại lại mang cả hai tác dụng trên. Để xác định loại thuốc ngủ nào phù hợp với bạn, bác sĩ sẽ:

- Đặt câu hỏi để tìm hiểu rõ về giấc ngủ của bạn.
- Yêu cầu các xét nghiệm để loại trừ bất kỳ tình trạng tiềm ẩn gây ra chứng mất ngủ.
- Thảo luận về các lựa chọn thuốc ngủ, bao gồm mức độ thường xuyên, thời gian uống và các dạng thuốc như thuốc viên, thuốc xịt vào miệng hoặc viên nén hòa tan.

- Kê toa thuốc trong một khoảng thời gian nhất định để đánh giá những lợi ích và tác dụng phụ của thuốc ngủ.

- Kiểm tra bạn đã thử toa thuốc ngủ khác do toa thuốc đầu tiên uống không có kết quả sau một đợt điều trị đầy đủ.

Các loại thuốc ngủ phổ biến trên thị trường và tác dụng của chúng được thể hiện trong bảng dưới đây:

Thuốc ngủ	Giúp bạn vào giấc ngủ	Giúp kéo dài giấc ngủ	Có thể dẫn đến phụ thuộc
Doxepin (Silenor®)		✓	
Estazolam	✓	✓	✓
Eszopiclone (Lunesta®)	✓	✓	✓
Ramelteon (Rozerem®)	✓		
Temazepam (Restoril®)	✓	✓	✓
Triazolam (Halcion®)	✓		✓
Zaleplon (Onata®)	✓		✓
Zolpidem (Ambien®, Edluar®, Intermezzo®, Zolpimist®)	✓		✓
Zolpidem được nâng cấp (Ambien CR®)	✓	✓	✓
Suvorexant (Belsomra®)	✓	✓	✓

Các tác dụng phụ của thuốc ngủ

Luôn hỏi bác sĩ về các tác dụng phụ tiềm ẩn trước khi bạn quyết định sử dụng thuốc ngủ. Tùy thuộc vào loại thuốc, bạn có thể gặp các tác dụng phụ như:

- Chóng mặt hoặc đầu lâng

lâng, có thể làm té ngã.

- Nhức đầu.
- Các vấn đề về đường tiêu hóa như tiêu chảy và buồn nôn.
- Buồn ngủ kéo dài, thường xảy ra hơn với các loại thuốc giúp bạn kéo dài giấc ngủ.
- Phản ứng dị ứng nặng.
- Không hoàn toàn tỉnh táo khi lái xe hoặc ăn uống.
- Các vấn đề về trí nhớ ban ngày và giảm hiệu quả làm việc.

Các thuốc chống trầm cảm có tác dụng an thần

Đôi khi, các thuốc theo toa sử dụng chủ yếu để điều trị trầm cảm có thể làm nhẹ chứng mất ngủ khi dùng liều lượng thấp hơn. Khi mất ngủ đi kèm với trầm cảm hoặc lo âu, thuốc chống trầm cảm có thể cải thiện đồng thời cả hai tình trạng này. Tuy nhiên, phương pháp này vẫn chưa được các chuyên gia chấp nhận. Thuốc chống trầm cảm có tác dụng an thần có thể bao gồm các tác dụng phụ như:

- Chóng mặt và kém minh mẫn.
- Nhức đầu.
- Buồn ngủ kéo dài.
- Khô miệng.
- Buồn nôn.
- Tim đập thất thường.
- Tăng cân.

- Các vấn đề về trí nhớ ban ngày và hiệu quả làm việc.
- Táo bón.

Cần nhắc sự an toàn

Một số loại thuốc ngủ cũng như thuốc chống trầm cảm nhất định có thể không an toàn cho những người đang mang thai, cho con bú hoặc lớn tuổi. Sử dụng các thuốc này có thể làm người lớn tuổi dễ bị té ngã vào ban đêm và gây chấn thương. Nếu bạn đã có tuổi, bác sĩ có thể kê toa một liều thuốc thấp hơn để giảm các nguy cơ này.

Nếu bạn mắc các tình trạng sức khỏe như bệnh thận, huyết áp thấp, vấn đề về nhịp tim (loạn nhịp tim) hoặc có tiền sử động kinh, có thể bạn phải hạn chế việc sử dụng thuốc ngủ liều mạnh. Ngoài ra, thuốc ngủ cũng có thể tương tác với các thuốc khác. Nếu bạn uống thời gian dài có thể dẫn đến nghiện thuốc, vì vậy điều quan trọng là bạn cần tuân theo chỉ định của bác sĩ.

7 lưu ý để sử dụng thuốc ngủ đúng cách

Thuốc ngủ chỉ nên được sử dụng khi tất cả các phương pháp điều trị khác đều thất bại. Dưới đây là một số lời khuyên để bạn uống thuốc ngủ đúng cách, an toàn:

1. Khám bác sĩ

Trước khi uống thuốc, bạn hãy gặp bác sĩ để được khám kỹ lưỡng. Thông thường, bác sĩ có thể tìm ra nguyên nhân cụ thể gây mất ngủ. Nếu bạn đang dùng thuốc ngủ hơn một vài tuần, hãy thường xuyên đến gặp bác sĩ để theo dõi tình hình.

2. Đọc hướng dẫn sử dụng thuốc

Đọc hướng dẫn dùng thuốc để bạn biết rõ thời gian, cách sử dụng thuốc cũng như các tác dụng phụ tiềm ẩn của thuốc. Nếu bạn có thắc mắc, hãy hỏi dược sĩ hoặc bác sĩ.

3. Không bao giờ uống thuốc ngủ cho đến khi bạn đi ngủ

Thuốc ngủ có thể làm cho bạn giảm khả năng nhận thức, làm tăng nguy cơ rơi vào các tình huống nguy hiểm. Vì vậy, bạn nên chờ đến khi đã hoàn tất tất cả các công việc buổi tối và chuẩn bị đi ngủ để uống thuốc.

4. Quan sát các tác dụng phụ

Nếu bạn cảm thấy buồn ngủ hoặc chóng mặt vào ban ngày hoặc nếu bạn gặp bất kỳ tác dụng phụ nghiêm trọng khác, hãy nói chuyện với bác sĩ về việc thay đổi liều hoặc dừng thuốc dần. Bạn không uống bất cứ loại thuốc ngủ mới vào đêm trước khi có một cuộc hẹn hoặc sự kiện quan trọng vì không biết thuốc mới sẽ ảnh hưởng đến cơ thể bạn thế nào.

5. Tránh uống rượu

Không bao giờ uống rượu chung với thuốc ngủ. Rượu làm tăng tác dụng an thần của thuốc. Ngay cả một lượng nhỏ của rượu kết hợp với thuốc ngủ có thể làm cho bạn cảm thấy chóng mặt, lảo lộn hoặc ngất xỉu. Kết hợp rượu với một số thuốc ngủ nhất định có thể làm cho bạn thở chậm lại hoặc bất tỉnh. Rượu thực sự có thể gây ra chứng mất ngủ.

6. Uống thuốc ngủ đúng theo quy định của bác sĩ

Một số thuốc ngủ theo toa chỉ được sử dụng trong thời gian ngắn. Hãy liên hệ với bác sĩ để được tư vấn. Ngoài ra, bạn không tự uống liều cao hơn so với quy định. Nếu liều ban đầu không tạo ra hiệu quả mong muốn đối với giấc ngủ, không uống thêm thuốc trước khi đến gặp bác sĩ.

7. Ngưng thuốc cẩn thận

Khi bạn đã sẵn sàng ngưng dùng thuốc, hãy làm theo hướng dẫn của dược sĩ hoặc bác sĩ hoặc theo hướng dẫn trên nhãn. Một số loại thuốc phải được dừng lại dần dần. Ngoài ra, hãy lưu ý bạn có thể bị mất ngủ hồi phát ngắn hạn trong một vài ngày sau khi ngừng uống thuốc ngủ.

Sử dụng thuốc ngủ là một trong những phương pháp giúp bạn điều trị tình trạng mất ngủ. Tuy nhiên, bạn tuyệt đối không được lạm dụng thuốc mà cần kết hợp điều chỉnh chế độ sinh hoạt để cải thiện thời gian và chất lượng giấc ngủ của mình. Nếu bạn tiếp tục gặp khó khăn để ngủ, hãy hỏi bác sĩ để được giúp đỡ thêm.

Nguồn: hellobacsi.com/

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng tháng 11/2022	02
✠ Sống Lời Chúa	03
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (Bài 82)	11
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CDLCTX TGP Sài Gòn	15
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	17
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Hỏi Đáp Thư Chung	20
◆ Chuyện tháng 11	25
◆ Tháng 11, suy nghĩ về cái chết	33
◆ Khi đọc các đoạn khó trong kinh thánh	39
◆ Bình yên, bao nhiêu là đủ	42
◆ Sự chết, một bản án công khai	46
◆ Lắng nghe và tôn trọng	49
✠ Giáo dục nhân bản:	
◆ Sức mạnh về lòng bao dung	52
✠ Giải đáp thắc mắc:	
◆ Ý nghĩa hôn nhân Kitô giáo	55
✠ Phòng mạch miễn phí:	
◆ Thuốc ngủ: Công dụng, tác dụng phụ và cách sử dụng	59